

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Elia Pūnyšis, Chicago, Ill.
Motino Preseur at:
Suvienytose V. jose \$2.00
Kanadoje ir M. ike. \$2.50
Visose kitose vietose \$3.00
Prenumerata apmokama iš viršaus. Prenumeratos
mėtas skaitosi nuo dienos užrašymo, ne nuo laiko Me-
to. Apie prenumeratą klauskite laisvai. Adresuokite
A. OLSZEWSKI
3252 So. Halsted St. CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published Fridays at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In United States \$2.00
To Canada and Mexico \$2.50
To all other Foreign Countries \$3.00
Advertising rates on application. Address
A. OLSZEWSKI, Pub.
3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office of Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879.

Metai XXIV

CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS, RUGSEJIS (SEPTEMBER) 17 d., 1915 M.

No. 38

Didėji Karė.

Lietuvoj ir Latvijoje vokiečių pirmyn žengimas pasilovė, nors smarkus mušiai nesiliauja ir vokiečiams atėjo pastiprinimas. Rūdos, vokiečiai giriasi, jog jie peržengė Dauguvą, apvaldė dalį geležinkelio Petrogradan ir Rygan ir turi dabar Rygan atvira kelia; bet, matyt, su tuo kelia nėra taip gerai, kaip vokiečiai garsina, jeigu Ryga yra rusų rankose, o vokiečių kariūnė prie jos arčiau nepriejo. Rusų rankose yra ir tvirtovė Dvinsk (Duenaburg), dengianti geležinkelį Petrogradan. Ant kelio Rygon ir Petrogradan vokiečiai netoli nužengė, mušiai eina veik tose pačiose vietose tarp Jakobstadto ir Friedrichstadto. Rūdos dabar vokiečiai kalba, jog jų mieriū nebūvo Rygos paėmimas, bet gali tai kalbėti todėl, kad jį paėmė nelengva. Jeigu Ryga paėmė nenorėję, tai kam prie jos grūdžiasi lygiai nuo jurių ir nuo sausžemio? Turbut ne todėl, kad karėvius be reikalo žudyti. Juk jų vokiečiai neturi perdaug.

Anstro-vokiečių kariūnė Lietuvoj tapo žymiai sudrūtinta, todėl tol karės linijoj jie vėl mėgė pirmyn žengti, bet kaip pranešama iš Petrogrado, vien prie Vilkmergės jiems pasisekė truputį toliau nužengti. Smarkus mušiai eina tarp Kupiškio ir Dauguvos. Vokiečiai čia vartoja savo sunkiausius kanuolės ir bombas su nuodingais gazais, bet ir tokiais ginklais jiems nesiseka galutinai rusus įveikti ir atidaryti sau kelią Petrogradan. Rusai visose karės lauko kraštuose smarkiai priešais, kas rodo, kad jie, bent tuom tarpu, turi pakaktinai amunicijos ir ginklų, ir jau nereikalauja sūsti beginklų karėvinių ant pražuties. Kuomet rusai neturėjo ginklų ir amunicijos ir užpakalinės eilės su lazdomis rankoj laukė, kol vokiečiai išmūšė pirmutines eiles, kad nuo užmūstų atlikusius karabius ir kelis patronus gavyt, tuomet vokiečiams sekėsi, ir jie ištikro galėjo girtis pergalėmis, bet stojant rusams su lygiais ginklais, pergalės gaunamos sunkiai ir jos labai didelių aukų reikalauja. Vien dėl stokos ginklų ir amunicijos rusams vokiečiai galėjo apvaldyti Lenkiją ir paimti net 12 tvirtovių, nors ir tas milžiniškų aukų reikalavo, tam prisijėję pasvėsti milijonus karėvių. Vien dėl stokos ginklų ir amunicijos priešo vokiečių naikinti mūšiai atiduoti Lenkiją, Lietuva ir didesnę Latvijos dalį. Bet už tą stoką ginklų ir amunicijos, už pradžią karės be prisirengimo, žinoma, kalta Rusijos valdžia, kuri karūnėnės reikalams nuo žmonių spaudė milžiniškus pinigų, o karėvius nepirėngė. Dėl tos vien priežasties maza Japonija įveikė milžinišką Rusiją, dėl to ir dabar vokiečiai naikina didelius Rusijos plotus.

Negali dideliais laimėjimais vokiečiai girtis taipgi pietuose, Volynians ir Gardino gubernijose. Iš pradžių čia jiems sekėsi gana gerai, jie stumė rusus vis toliau į rytus, čmė svarbias tvirtoves, bet dabar, nors tvirtovės, rods išnaikintos, toki vokiečiams, jų žengimas lygiai prie Maskvos, kaip ir prie Kievo ir Odessos, pasilovė. Bet rusai, prie nepasiekimų pripratinti, ir čia laukia nepasiekimų. Iš Kievo pradėjo jau kraustyti dokumentus ir brangines daktus, kad jie vokiečiams netektų. Odessa vokiečiams yra svarbi vien tol, kol Konstantinopolis ir Dardanėlių tvirtovės yra turkių rankose, nes per Odessą galima turkams ginklus, amuniciją ir karėvius privežti; bet jeigu Dardanėliai ir Konstantinopolis tektų talkininkams, jų laivynai gali blokuoti ir iš Odessos nieko neišleisti. Nors jau dvi savaitės praėjo

nuo paėmimo Kovelio, Bresto, Vladimiro ir nuo čia vokiečiai traukė prie Pisko ir jo apilinkėse esančių milžiniškų pelkių, bet miestas Pinsk ir pelkės, kaip buvo rusų rankose, taip jų rankose ir pasilieka, o vokiečiai vis garsino, jog jie eina prie Pisko ir yra nuo jo tik 35 mylios, taigi vien taip toli, kiek karėvius su diena lengvai gali nueiti. Nenužengė vokiečiai toliau ir už Baltobokščio (Bialoviezės) girių, nors jos ne taip labai didelės, užima tik dalį Pruzanos pavieto. Už Pruzanos vokiečiai nenužengė toliau.

Ir didesnių būrių nelaisvių vokiečiai nepaima. Vien prie Nemuno alkūnės ir prie Salviankos vokiečiams, kaip jie patys sako, teko 3,300 nelaisvių. Apie šimtus laimėtų kanuolių dabar nei austrai, nei vokiečiai nieko nekalba. Turbut, gavę reikalingą amuniciją, rusai jau kanuolių, kaip nereikalingos be amunicijos sunkenybės, vokiečiams nepalieka.

Vokiečių ir austrų pasigyrimai apie visišką Galicijos nuo rusų išvalymą vėl pasirodė neteisingi. Atkaklys mušiai ir smarkus rusų pirmyn žengimas Galicijoje vis traukiasi, ir tai tose pačiose vietose, kur pirmą austrai gyrėsi savo laimėjimais, o kas svarbiausia, kad tose vietose austrus pasiekia dideli nepasiekimai. Todėl aišku, kad austrų raportams negalima tikėti, nes jie pasirodė neteisingesni už vokiečių raportus; todėl ištikimesnės yra iš neutralių kraštų einančios žinios, bet tos visai nesutinka ypač su Austrijos valdžios garsinamomis žiniomis.

Iš Bucharesto pranešama, bukę pereinot savaitės mušiuose rytinėje Galicijoje, iš kur, kaip gyrėsi Austrijos valdžia, rusai tapo suvisu išvyti, austrai nužudė 50,000 karėvių. Užkūnimui pasidariusių kariūnėnų spragų, Austrija turėjo Galicijon pasiūsti korpusą kariūnėnės, kuris pirmą stovėjo prie Rumanijos rubėžių. Ir prie Tarnopolio, Galicijoje, rusams pasisekė paimti daug austrų nelaisvėn ir atimti nuo jų kanuolės ir amuniciją. Tai aišku, jog ir čia austrams nepasisekė savo žemės nuo priešo išvalyti.

Vokiečiai užtikrina, jog jie nori apvaldyti piet-vakarinius ir rytinius Rusijos geležinkelius, o tą atlieka, ketindami apistoti ir prieš Pisko klampynės žiemą praleisti. Bet tie geležinkeliai dar vis rusų rankose taipjan, kaip ir Pisko klampynės. Galicijoje gi rusai atmušė visus austrų užpuolimus Seretho paupiuose, taipgi Trembowla ir Czortkovo apilinkėse, kur austrai nužudė 5,000 karėvių, nelaisvėn paimtų.

Vokiečiai rodo priešo prie Rygos, bet vien iš oro. Iš savo orlaivų jie mėtė bombas, nors Ryga yra atviras miestas, o tokių, jeigu miestas nesipriešina, bombarduoti negalima. Bet orlaivų užpuolimai, apart materialiskų nuostolių, ir žudymo civilistų, ypač moterų ir vaikų, kitokių pasekmių atgabenti negali, su jais miestų apvaldyti negalima.

Smarkesnis rusų veikimas ant visų frontų prasidėjo nuo prašalinimo nuo vadovystės kunigaikščio Nikolajaus ir caro iškėlimo ant fronto neva vesti kariūnėn, nors iki šiol jis pats dar su savo veikimu niekur nepasirodė ir niekur savo kariško gabumo nepareidė. Ir pasiūstas Kaukazan kunigaikštis Nikolajus renka, trankia kruvon ten esančių kariūnėn ir rengiasi žengti pirmyn, taigi, veržtis Turkijon. Matyt jis nuo Azijos pusės nori traukti prie Konstantinopolio ir Konstantinopolis tektų talkininkams, jų laivynai gali blokuoti ir iš Odessos nieko neišleisti. Nors jau dvi savaitės praėjo

tinopolio. Gal rusai be talkininkų nori Konstantinopolį paimti, ir jį savo rankose palaikyti, kad ir be talkininkų pritarimo, kurie nelabai nori Turkijos sostinė ir Dardanėlių siaurumą vienai Rusijai atiduoti, nes ji galėtų ir talkininkams, su jais kada susipykus, Juodasias jures uždaryti.

Vakaruose talkininkai taipgi smarkiau veikt pradeda; nors iki šiol nieko svarbesnio nenuveikė, bet vokiečiams labai daug nuostolių pridirbo. Vokietijos sostinė pėdinis stengėsi perlaukti francūzų linijas prie Verdun ir Nancy, bet nužudė vien apie 100,000 karėvių, o savo miero atsietki nenužengė. Smarkiausi mušiai eina Argonne distrikte, kur vokiečiai sugabeno visus savo išradimus, taipgi bombas su nuodingais gazais ir degančiu skystimu, bet iki šiol nei viena pusė kitos neįveikė.

Vokiečiai giriasi, bukę jie paėmė francūzų pozicijas prie Schratzmanell ir Hartmannsviller Kopf, kur paėmė 100 nelaisvių ir kelis mašininius karabius, o į vakarus nuo Souchez atėmė francūzų grabę, kurioj išmūšė jos apgynėjus. Gana smarkus mušiai buvo ir Belgijoje, bet be svarbesnių pasekmių, nes nei viena pusė kitos neįveikė, todėl viskas ten pasilieka taip, kaip buvo.

19 francūziškų orlaivių atlekties Vokietijos miestu Trier ir ten išmėtė šimtą bombų, kurios pataikė geležinkelio stotį ir viešpatystės banką. Tie patys orlaivai paskui mėtė bombas Alzatiijoje. Vokiški gi orlaiviai atlanke rytines Anglijos pakrantes, kur jų išmestos bombos užmušė keiliolika civilistų. Vieną orlaivių dalį Anglijon vedė pats jų išradėjas; grafas Zeppelin, bet ir jis, suprantama, nieko svarbesnio nuveiktė negalėjo, gzdino vien karę nedalyvaujancius žmones, o tulą jų skaitlių užmušė; bet per tai Vokietijos priešo skaitliaus nesumažino, nes užmušti yra nekareiviai.

Ant mušio lauko Austrijos su Italija, lygiai Tyroliuje, apilinkėse Trento, Karintijoje ir kitose eina vien artilerijų imtynės. Prie Plezės austrai, pasinaudodami iš miglos ir tamsos, nakty užpuolė italų stovyklas Slatenik klonyje, bet tapo sumušti, nors italai juos arti prileido. Isonzo paupiuose austrai drūtiškai apkasais savo pozicijas. Austrai garsina, jog prie Talmino jie atmušė kelis smarkius italų užpuolimus.

Ant karės lauko su Turkija nieko tikrai svarbaus neatsitiko, nors, matyt, turkams nugariausios sekasi, nors jie per Berliną ir pasigiria kartais savo laimėjimais. Angliški orlaiviai ir torpedų gaudytojai ant Gallipoli pusiasalio suombardavo turki kariūnėnės stovyklas prie Rivali ir užmušė daug karėvių. Orlaiviai drūčiai bombomis pagadino fortus miesto Smyrna. Bet mušiuose ant pusiasalio Gallipoli ir anglai ne mažus nuostolius turėjo, ypač Australijos ir Naujos Zelandijos regimentai didelius nuostolius turėjo, bet turki nuostoliai buvo kur kas didesni. Prie Anafarta talkininkai palengva stumia turkams atgal. Kadangi tvirtovės fortų kanuolės retai atsiliepią, tai reikia manyti, kad turkams trūksta amunicijos, o privežti jos šiekur negalima, nes juos daboją anglų ir francūzų laivynai, o saugų keliu neperleidžia neutrališkai užsilaikanti Balkanų kraštai.

Iš Atėnų praneša, bukę Konstantinopolį senturkiai rengia revoliuciją prieš vokiečius ir jų skverno besilaikanti jaunatūrkų vadovą Enver Pašą. Bet kiek teisybės yra toj žinioj, tikrai nežinia. Yra ten taipgi pranešama, bukę turkai iš Armėnijos išvyjo 800,000 armėnų, kurie dabar ba apvaldyti Dardanėlių tvirtovę ir nuo vakarų prieis prie Konstan-

tinopolio. Gal rusai be talkininkų nori Konstantinopolį paimti, ir jį savo rankose palaikyti, kad ir be talkininkų pritarimo, kurie nelabai nori Turkijos sostinė ir Dardanėlių siaurumą vienai Rusijai atiduoti, nes ji galėtų ir talkininkams, su jais kada susipykus, Juodasias jures uždaryti.

Vakaruose talkininkai taipgi smarkiau veikt pradeda; nors iki šiol nieko svarbesnio nenuveikė, bet vokiečiams labai daug nuostolių pridirbo. Vokietijos sostinė pėdinis stengėsi perlaukti francūzų linijas prie Verdun ir Nancy, bet nužudė vien apie 100,000 karėvių, o savo miero atsietki nenužengė. Smarkiausi mušiai eina Argonne distrikte, kur vokiečiai sugabeno visus savo išradimus, taipgi bombas su nuodingais gazais ir degančiu skystimu, bet iki šiol nei viena pusė kitos neįveikė.

Vokiečiai giriasi, bukę jie paėmė francūzų pozicijas prie Schratzmanell ir Hartmannsviller Kopf, kur paėmė 100 nelaisvių ir kelis mašininius karabius, o į vakarus nuo Souchez atėmė francūzų grabę, kurioj išmūšė jos apgynėjus. Gana smarkus mušiai buvo ir Belgijoje, bet be svarbesnių pasekmių, nes nei viena pusė kitos neįveikė, todėl viskas ten pasilieka taip, kaip buvo.

19 francūziškų orlaivių atlekties Vokietijos miestu Trier ir ten išmėtė šimtą bombų, kurios pataikė geležinkelio stotį ir viešpatystės banką. Tie patys orlaivai paskui mėtė bombas Alzatiijoje. Vokiški gi orlaiviai atlanke rytines Anglijos pakrantes, kur jų išmestos bombos užmušė keiliolika civilistų. Vieną orlaivių dalį Anglijon vedė pats jų išradėjas; grafas Zeppelin, bet ir jis, suprantama, nieko svarbesnio nuveiktė negalėjo, gzdino vien karę nedalyvaujancius žmones, o tulą jų skaitlių užmušė; bet per tai Vokietijos priešo skaitliaus nesumažino, nes užmušti yra nekareiviai.

Ant mušio lauko Austrijos su Italija, lygiai Tyroliuje, apilinkėse Trento, Karintijoje ir kitose eina vien artilerijų imtynės. Prie Plezės austrai, pasinaudodami iš miglos ir tamsos, nakty užpuolė italų stovyklas Slatenik klonyje, bet tapo sumušti, nors italai juos arti prileido. Isonzo paupiuose austrai drūtiškai apkasais savo pozicijas. Austrai garsina, jog prie Talmino jie atmušė kelis smarkius italų užpuolimus.

Ant karės lauko su Turkija nieko tikrai svarbaus neatsitiko, nors, matyt, turkams nugariausios sekasi, nors jie per Berliną ir pasigiria kartais savo laimėjimais. Angliški orlaiviai ir torpedų gaudytojai ant Gallipoli pusiasalio suombardavo turki kariūnėnės stovyklas prie Rivali ir užmušė daug karėvių. Orlaiviai drūčiai bombomis pagadino fortus miesto Smyrna. Bet mušiuose ant pusiasalio Gallipoli ir anglai ne mažus nuostolius turėjo, ypač Australijos ir Naujos Zelandijos regimentai didelius nuostolius turėjo, bet turki nuostoliai buvo kur kas didesni. Prie Anafarta talkininkai palengva stumia turkams atgal. Kadangi tvirtovės fortų kanuolės retai atsiliepią, tai reikia manyti, kad turkams trūksta amunicijos, o privežti jos šiekur negalima, nes juos daboją anglų ir francūzų laivynai, o saugų keliu neperleidžia neutrališkai užsilaikanti Balkanų kraštai.

Iš Atėnų praneša, bukę Konstantinopolį senturkiai rengia revoliuciją prieš vokiečius ir jų skverno besilaikanti jaunatūrkų vadovą Enver Pašą. Bet kiek teisybės yra toj žinioj, tikrai nežinia. Yra ten taipgi pranešama, bukę turkai iš Armėnijos išvyjo 800,000 armėnų, kurie dabar ba apvaldyti Dardanėlių tvirtovę ir nuo vakarų prieis prie Konstan-

tinopolio. Gal rusai be talkininkų nori Konstantinopolį paimti, ir jį savo rankose palaikyti, kad ir be talkininkų pritarimo, kurie nelabai nori Turkijos sostinė ir Dardanėlių siaurumą vienai Rusijai atiduoti, nes ji galėtų ir talkininkams, su jais kada susipykus, Juodasias jures uždaryti.

Vakaruose talkininkai taipgi smarkiau veikt pradeda; nors iki šiol nieko svarbesnio nenuveikė, bet vokiečiams labai daug nuostolių pridirbo. Vokietijos sostinė pėdinis stengėsi perlaukti francūzų linijas prie Verdun ir Nancy, bet nužudė vien apie 100,000 karėvių, o savo miero atsietki nenužengė. Smarkiausi mušiai eina Argonne distrikte, kur vokiečiai sugabeno visus savo išradimus, taipgi bombas su nuodingais gazais ir degančiu skystimu, bet iki šiol nei viena pusė kitos neįveikė.

VOKIEČIŲ ŠNIPAI ŠVEICARIJOJE.

Londonas. Žinia iš Genevos praneša, kad Šveicarijoje surasta didelė vokiškų šnipų sistema. Vokiškas oficerias, tulas Luden, ir 20 kitų vokiškų šnipų, tapo suareštuota. Tikimasi, kad Šveicarijos valdžia suareštuos dar daugiau.

PRISIEKOS LAUŽYTOJAS NUBAUSTAS.

New Yorkas. Tulas Gustav Stahl, vokiety, kuris anuomet prisiekė, kad jis matė paslėptus ant Lusitanijos kanuolės, bet pasukio teisme prisipažino, kad jis prisiekė kreivai, tapo nutiestas ant 18 mėnesių kalėjimo už kreivą prisieką.

TALKININKAI NEUŽGANEDINTI IŠ SERBIJOS.

Sofija, Bulgarijoje. Čia gauta žinia, kad talkininkai yra visai neužganėdinti Serbijos atsakymu kaslink užbaigimo reikalo su Bulgarija. Serbija sutinkanti atiduoti Bulgarijai tulus žemes plotus, bet iš savo pusės stato kitus reikalavimus, kurių, sulyg talkininkų nuomonės, Bulgarija negalėtų priimti. Todėl talkininkai sugrąžino Serbijai jos atsakymą, kaip netinkantį, bet Bulgarijai kol-kas jie apie tai oficiališkai nieko nepranešė.

IS Karės Lauko.

PIRMA "CARO PERGALE."

Petrogradas. Netrukus po to, kaip caras apėmė vyriausią vadovystę visų rusiškų armijų, rusų generalis štabas pranešė apie didelį vokiškų sumušimą Galicijoje. Apart to, kad rusai prididė didelių nuostolių vokiečiams, jie paėmė nelaisvėn 8,000 vokiškų ir užgriebė 30 kanuolių. Caras, gavęs žinią apie šią pergalę, nusuntė tuojaus paliepiamą išreikšti "savo narsiai kariūnėnei savo cariską padėką" už šią narsumą.

MUSIAI VILKMERGĖS APIELINKĖSE.

Petrogradas. Apie dalykų stovį Lietuvoj ir Kuršėj rusų štabas rugsėjo 11 d. pranešė sekančiai:

"Ant kairiojo upės Dauguvos kranto mės padarėme progresą tarp upės Misa ir Gross Ekau geležinkelio. Į vakarus nuo Jakobstadto mušis eina su nesimažinančiu smarkumu. Buvo priešsakinį sargybų susirėmimai: šiaurūs nuo Abelių. Ant kelio iš Vilkmergės priešas su stipriomis įėjomis pradėjo energiskai užpuolinti rugsėjo 9 d. iš ryto apilinkėse Kurke ant abiejų šonų kelio. Musų kulkasvaizdžiai ir automobiliai daug prigelbėjo atmušti priešą. Mušis tęsiasi toliau. Tarp upių Šventos ir Nėrio (Vilijos) priešo pėstininkai ir raitiniai užpuolė ant musų apilinkėse Šilvintų. Ant kitų kelių linkui Vilkmergės nelavo jokių permainų."

AUSTRAI PIRMU SYKIU MINI LIETUVĄ.

Vienna. Austrų kariškas štabas rugsėjo 11 d. pranešė, tarp kitko, sekančiai:

"Austrų-Vengriškos įėjos Lietuvoje persikėlė per Platį ir baletą distrikto upių Jasiolda ir Orla ir nužengė pirmyn distrikte piet-pusėje nuo Rožany. (Čia austrų štabas pirmą sykį tiesiogiai paminėjo Lietuvos vardą; kaip matyt, Lietuvos vardu vadina pietinę dalis Gardino gubernijos. Red.).

CARRANZA ATMETĖ BENDRĄ KONFERENCIJĄ.

Vera Cruz, Meksikoje. Gen. V. Carranza, kuris dabar skaitosi Meksikos valdonu, atsakydamas ant Amerikos pasiūlymo susausti visus Meksikos revoliucioniskus vadus konferencijon, atsakė, kad jis su tuom nesutinka. Suv. Valstijos buvo sumanę susausti tokią bendrą konferenciją Meksikos revoliucionieriškų vadovų, kad užbaigtų kaip nors tą amžiną Meksikos revoliuciją. Į šią sumanyją Carranza švelniai, bet griežtai atsakė, kad jis dabar val-

do visą Meksiką, išskyrus pustrėčios valstijos, ir kad jis negali prileisti maišytis svetimoms viešpatijoms į Meksikos "naminius reikalus."

Jis užkviečia Suvienytų Valstijų ir Pietinės Amerikos atstovus konferencijon, tik ne tvarkymui vidurinių Meksikos reikalų, bet apsvartymui "tarptautiškų reikalų" ir su tuom tikslu, kad Carranzas valdžia būtų pripažinta tiesota. Carranza dabar vadovauja armija, kurios skaitlius siekia 150,000 vyrų.

NORI GAUTI MILIARDĄ DOLIARIŲ.

New Yorkas. Atvykusioji Amerikon anglo-francūziška bankierių komis. mėgina čia užtraukti vardan savo valdžių paskolą vieno milijardo doliarų. Sužinota, tikrai, kad grupa bankų, kurias kontroliuoja Morganas, tikrai prižadėjo talkininkams paskolą 500 milijonų doliarų. Sužinota taipgi, kad šią nesvietišką paskolą užtraukia ne vien Anglija su Francūzija, bet kad joje dalyvaus ir Rusija su Italija. Vadinas, visos tautos sutvėrusios keturiai lypi susivienijimą, bendrais savo turtais gvarantuoją už šią paskolą.

Morganas ir kiti bankai, sakoma, prielankiai į tai žiuri ir galut, kad padidins paskolą iki milijardui (1,000 milijonų) doliarų.

RUSAI ATSIGRIEBIA.

Petrogradas. Rusai dikičiai atsigriebė ir pusėtinai pradėjo mušti vokiečius. Štai Galicijoje apilinkėse Tarnopolio rusai jau ketvirtu sykiu sulupo austrų vokiečius. Paskutiniu sykiu rusai užgriebė nelaisvėn 39 oficerius, 2,500 karėvių ir 16 kulkasvaizdžių. Austrai bėga atgal linkui Dniestro. Prie upės Sereth rusai vis eina pirmyn ir vėl užgriebė 800 belaisvių.

MUSIAI LIETUVOJE VĖL ATSINAUJINA.

Petrogradas. Lietuvoje prasidėjo vėl smarkus veikimas, kaip matyt iš sekančio oficialio rusų pranešimo išleisto rugsėjo 13 d.: "Ant kelių linkui Dvinskio mės subatoj patėmijome vokiškų užpuolimus linkui trijų pusių; pirmas užpuolimas tarp upių Sula ir Nemuno ir šiaurūs nuo Suveniški; antras apilinkėse Skapisčių ir trečias ant kelio iš Vilkmergės į Utėną. Šioje paskutinėje apilinkėje po ataklaus mušio su daug skaitlingais vokiškais musų kariūnėn pasiliaukė ir apilinkės Dusėtų ežero (Dusiaty). Vokiečiai, gavę pastiprinimų, slenka pirmyn.

"Tarp upių Šventos ir Nėrio priešas taipgi daro stiprius atakus ant dešiniojo kranto upės Nėrio (Vilijos) prie Podbrodžės. Nežiūrint didžiausio vokiškų nepasipyrimo, musų kariūnėn laimėjo juos ant vietos kanuolių ugnimi ir kontr-atakais."

VOKIEČIŲ AGENTŲ VEIKIMAS.

New Yorkas. Laikraštis The World, kuris atidengė daugelį paslapčių apie vokišką agitaciją Amerikoje, paskelbė naujas žinias apie tai, kaip vokiški agentai norėjo sukelti streikus New Yorko uosto dokuose, kad tokiu būdu sulaukyti laivų vaikščiojimą tarp Amerikos ir Europos. Dideli pinigai, sakoma, siulyta nekuriems unijų vadams. Tarp vokiškų agentų paminėtas ir Dr. Dernburg, anas garsus vokiškų "apaštalas", kurį Amerikos valdžia buv ant Amerikos pasiūlymo susausti visus Meksikos revoliucioniskus vadus konferencijon, atsakė, kad jis su tuom nesutinka. Suv. Valstijos buvo sumanę susausti tokią bendrą konferenciją Meksikos revoliucionieriškų vadovų, kad užbaigtų kaip nors tą amžiną Meksikos revoliuciją. Į šią sumanyją Carranza švelniai, bet griežtai atsakė, kad jis dabar val-

nas milijonas ir 35 tukstanciai doliarų vokiškų pinigų.

VOKIEČIAI PERKIRTO PETROGRADO-VILNIAUS GELEŽINKELĮ.

Petrogradas. Oficiališkai pranešta, kad vokiečiai perkirto geležinkelį prie Svenčionių. Rusai pasitraukė linkui stoties Podbrodžės. Prie Varėnos, Vilniaus gub., buvo labai smarkus mušis. Vokiečiai gavo didelį pastiprinimą apilinkėse Skidel.

MUSIAI LIETUVOJE.

Londonas. Vokiečiai, matomai, pasiryžę visomis savo įėjomis griuti linkui Petrogrado, ir smarkiausi mušiai vėl prasidėjo beveik ant viso fronto išilgai Dauguvos upės nuo Rygos iki Dvinskio ir nuo Dvinskio iki Vilniaus. Šią frontą gina vienas iš gabiųjų rusiškų generolų—gen. Ruzskij, atsižymėjęs Galicijoje karės pradžioje. Jis bukę pasakęs, kad nėra ko bijotis, kad vokiečiai šiuosmet pasiektų Petrogradą, nes rusai užkintai esą prisirengę prie to, kad juos ant šito fronto sulaukyti.

DIDELIS UŽSAKYMAS.

New Yorkas. Rusijos atstovai beveik užbaigė tarybas su "Canadian Car and Foundry Company," kuri apsiėmė padaryti rusų armijai 5 milijonus šrapnelių už abiejų sumą 52 milijonų doliarų. Visi šitie šrapneliai turi but pristatyti iki balandžio mėnesiui 1916 metų.

VOKIEČIAI APSIGYVEN-DINA.

Petrogradas. Vokiečiai, matomai, rengiasi pastoviai užimti Kuršę. Jie pervedė geležinkelį nuo Klaipėdos, Prusose, iki Liepojos, sujungdami tokiu būdu Kauno gubernijos geležinkelius su prusiskais. Uostas Mintaujoj yra didinamas, visi rusų parašai Kuršės kaimuose yra naikinami ir jų vieton dedama vokiški parašai. Liepojuje atidarė keturias dirbtuves, ir diena ir naktį jose dirbama šrapnelius, kurių padaroma apie 300,000 į savaitę.

IS AMERIKOS.

PREZIDENTAS PAS UŽSIENIŲ MINISTERI.

Washington, D. C. Prezidentas rugsėjo 8 d. atsilankė užsieninių ministerijų ir turėjo konferenciją su užsieninių ministerių. Kaip manoma, jie kalbėjo apie valdus su Vokietija dėl skaudinimo pasazierninių laivų ir su Austrija, dėl netinkamos jos ambasadoriaus agitacijos ir intrigu svetimam krašte. Lankymas prezidento ministerių yra nepaprastats atsitikimas, nes ministerius prezidentas sau renka, tai jie yra prezidento tarnai ir jis juos pas save gali pašaukti.

EXPLOZIJA ANT TORPEDINIO LAIVELIO.

Honolulu, Hawaii. Ant amerikoniško torpedinio laivo Decatur atsitiko eksplozija, kuri užmušė vieną jureivį, o keis sužeidė. Kas pagimdė eksploziją, tikrai nežinia.

PREZIDENTAS IGAUNA DRASOS.

Washington, D. C. Iš prezidento Wilsono baltimu naudojosi visi, net Meksiko revoliucionieriai ir jo reikalavimų neteko nedarė. Dabar vienok ir prezidentas ir užsieninių ministeris pasirodo drausni ir jiems mat perdaug jau Amerikos ignoravimo. Vokietijos ir Austrijos ambasadoriai atvirai rengė streikus Amerikos ginklų dirbtuvėse, kurstė darbininkus, papirkinėjo laikraščius, taigi čia darė tai, ko na-

miejė daryti nedrįstų. Vienas perimtas ir laikraščiuose pagarsintas laiškas Austrijos ambasadoriaus Dumba (pravardė jo ne vokiska, todėl ir jis yra arba rumanas, arba čekas) apie jo planą trukdymo darbo Amerikos dirbtuvėse, perpylė taure. Suvienuytų Valstijų užsienio ministeris Lansing paliepė savo ambasadoriui Vienoj pranešti Austrijos valdžiai, jog jos ambasadorius Dumba Washington'e visai nepageidaujamas, todėl pareikalauti jo atšaukimo. Klausimas dabar, ar Austrija paklausys Suvienuytų Valstijų reikalavimo ir atsisims intriguoti ambasadorių, ar gal mės jo elgimasis teisinti. Tasyk Suvienuytoms Valstijoms nieko daugiau nelieku, kaip atsaukti iš Vienos savo ambasadorių, o Dumba iš čia išvyti taip, kaip, taipgi už šnipinėjimus ir agitaciją, pernai išvyjo buvusį Vokietijos ministerį Dernburgą. Jeigu Vokietija mėgintų už Austriją užstoti, prašalinti ir jos ambasadorių, kuris taipgi čia intrigas ir agitaciją varinėja, pertraktint rūsčius su Vokietija, kas labai arti rūsiai su karės pradėjimu.

UŽMUŠĖ TURTUOLĮ.

New York. Turtuolių apgyventoj miesto daly, savo namuose Fifth ave., tapo užmūsta vieno, ar kelių plėšikų milijonėrės moteris Elizabeth Nichols. Vagičiai paėmė brangenybių už daugelį tukstančių doliarų, skaito jų vertę net šimtais tukstančių doliarų. Vertę jos brangenybių apskaito ant pusės milijono doliarų. Laikė juos skrynute, o raktą nuo jos ant kaklo nešiojo, o prieš užmūsybę raktas tapo pavogtas, tai matyti ir žmogžudystę papildė kas iš namiškių. Suėmė vieną finą, kuris Nichols namuose nuo pusantro metų buvo priėdūrininku.

ORLAIVIO AUKOS.

Washington, D. C. Darbo dieną čia oran pasikėlė orlaivinkas Oscar Cook, bet debesyse masinė pagodo ir nuo 5,000 pėdų nupulė ir pulk žmonių. Suėmė mirtinai 3 žmonės, o lengvai užgauta 6.

NEVAISINGAS UŽSIMANYMAS.

Detroit, Mich. Garsus turtuolis, automobilų fabrikantas Henry Ford, apreiškė, jog paaukavo 10 milijonų doliarų už taikos įvedimą Europoj. Klausimas vienas, kam jis tuos pinigus duos. Gal papirkimui ministerių, nuo kurių taika priguli?

AUSTRIJOS SLAVŲ SUSIRINKIMAS.

Boston, Mass. Slavoniam Club pietiniame Bostone rugsėjo 12 d. susaukė čia Austrijos slavų susirinkimą svarstyti Austrijos ambasadoriaus persėrgėjimą Austrijos piliečiams, kad jie nedirbtų dirbtuvėse, dirbančiose ginklus ir amuniciją taktininkams. Susirinkime dalyvavo čekai ir slavokai ir veik vienbalsiai nutarė, kol jiems moka ir dėl darbo neturi nesuapirbtų su darbdaviais, nepaisyti Austrijos ambasadoriaus paliepimo, nes jis neturi tiesos svetimam krašte kokius nors darbininkams prisakymus davinėti. Kitokio nutarimo darbininkai ir padaryti negalėjo, nes jiems eina apie uždarbį. Kodėl Austrija neparupina savo piliečiams tokio uždarbio, kokį jie turi Amerikoje? Čia gi jie turi imti tokį darbą, kokį gauti gali, o kad dabar geriausiai dirba ginklą ir amuniciją dirbtuvėse, tai jėse daugiatais darbininkų darbą gauna.

VĖL RINKIMŲ PRI-GAVYSTĖS.

Indianapolis, Ind. Vėl aikštėn išėina prigavystės laike rinkimų miesto majoro Joseph E. Bell, kuris už tai teisman tapo patrauktas.

POTVINIAI.

Jamesville, Wis. Smarkų lietus, koki čia šiautė, pagimdė iš tose apeliokėse potvinius, kurie daug nuostolių lankuose pridirbo. Dalis miesto yra vandens apsemta. Užlietos yra ir mokyklos, ir jas reikėjo uždaryti.

IS VISUR.

|| Bulgarijos premieras Rodoslavov laike pasikalbėjimo su korespondentais pranešė, kad sutartis tarp Bulgarijos ir Turkijos dėl geležinkelio tapo užbaigta. Turkija atiduoda Bulgarijai šitą geležinkelį sykiu su Kriateč stotimi ir su juosta žemės, 40 kilometrų plačia, išilgai kairiųjų šonų upės Marica. Premieras praneša, kad šitą atiduotą žemės sklypą Bulgarija užims be gylė 10 dienų.

|| Petrogrado miesto duma vienbalsiai nutarė paduoti carui prašymą, kuriame yra išdėstyti sekanti reikalai: miesto duma prašo, kad karė būtų vedama su didesne energija patol, pakol priešas nebus pergalėtas; Rusijos nepasisekimų priežastis yra ne tikai prieš stiprumė, bet Rusijos vidurinio gyvenimo sutvarkyme; miesto duma prašo cėsario, kad jis pastatytų valdžios priešakyje naujus žmones, kad tokiu būdu susidarytų valdžia, kuri turėtų žmonių užsitikėjimą.

|| Laivas Sant Anna, išplaukęs iš New Yorko į Neapolį su 1,800 italų rezervistų, užsėdė jurėse. Bevielinis telegrafas pradėjo šaukti pagalbos. Ugnis vėliaus pasekmingai užgesyta.

|| Tris žymūs socialistai, prof. G. Steffan, O. Jerte ir E. Larsen, tapo išmesti iš švedų socialistų partijos už tai, kad jie prisidėjo prie Vokietijos prieš Rusiją. Švedų socialistų partijos diduma, sakoma, prielankesnė yra taktininkams.

|| Mieste Muenster, Vokietijoje, išmėgindamas savo "nematomą" orlaivį, tapo užmūstas vokiskas orlaivininkas ir išradėjas Kluebel.

|| Amerikos ambasadorius pranešė, jog Anglijos valdžia sutinka perleisti esančias neutrališkuose portuose vokiečių ir austrų prekes, kurios amerikonių tapo upirktos. Prekių tokių yra daug, vien Rotterdam'e jų yra už 167 milijonus doliarų.

|| Egipto sostinė, mieste Kairo, ant geležinkelio stoties tapo užplūtas apšviesto ministeris Fathy Paša ir sunkiai su peiliu sujaustytas. Užpuolė jį valdininkas išdo ministerijos. Užpuolėtas iš kėšenais išsitraukė revolverį ir jį užpuolė paleido kelis šūvius, bet nei vienas nepataikė. Vėliaus jį suėmė buvę prie užpuolimo ministerio draugai.

|| Iš Berlio daniškas laikraštis Politiken gavo žinią, jog Rusijoje prasidėjo rudeniniai potvyniai. Upės išsiliejo per krantus, kas sulaukė vokiečių pirmyn žengimą. Kur potvinių nėra, ten rusų kariūnė smarkiai priešinas, kas rodo, jog, bent šiame tarpu rusai turi pakaktinai amunicijos. Vokiečių žengimas prie Rygos tapo sulaukytas. Iki šiol jiems nepasisekė pereiti į kitą upės Dauguvos pusę.

|| Anglijoje valdžia j savo rankas vėl paėmė 180 privatų dirbtuvių amunicijos dirbimui. Dabar amuniciją dirba 715 dirbtuvių.

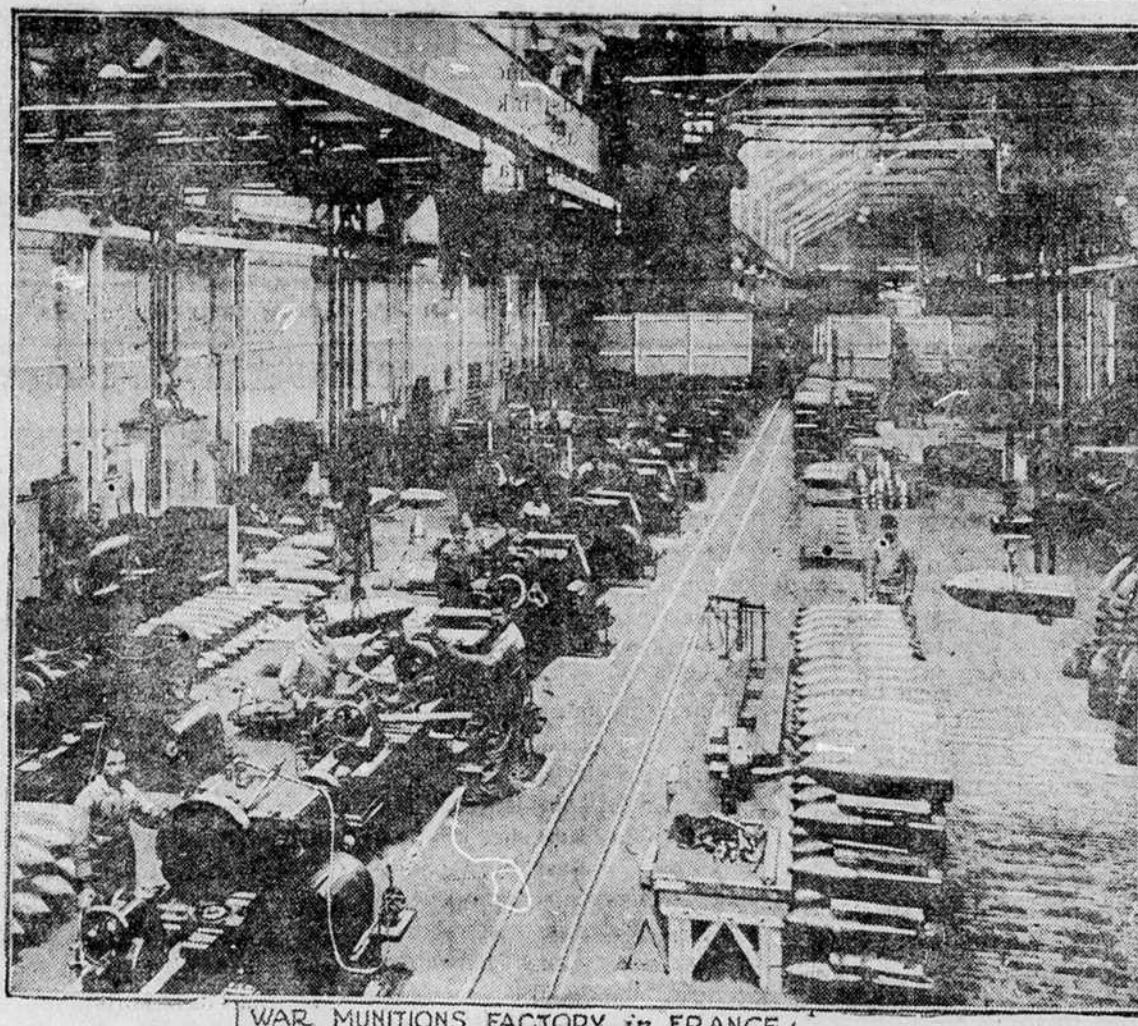
|| Francuzijos kariūnėnė, tarp kitokių profesijų kariūvių, mušai 30,000 katalikų kunigų. Kadangi jie nepratę prie vargo, tai tarp jų ligų ir mirčių yra daugiau negu tarp kitokių profesijų kariūvių.

|| Ne vien Francuzijoje, bet ir Vokietijoje karė atsiliepa ant skaitliaus gemančių vaikų. Liepos mėnesį Berline šmet ant 25% mažiau vaikų užgimė negu pernai. Nieko tame įstabus nėra. Juk tėvai karėn išėjo.

IS LIETUVOS.

IS VILNIAUS.

Viešojo Vilniaus biblioteka ir muziejaus laikinai iškelti iš Vilniaus į Mogilevą. Gubernijinė kiczės valdyba nukelta į Polocką.

WAR MUNITIONS FACTORY IN FRANCE

KARĖS REIKMENŲ DIRBTUVĖ FRANCUZIJOJE.

Pareikšlas rodo vieną karės reikmenų dirbtuvių, kurių Francuzijoje dabar įsteigta daugybė, kad pagamintų reikalingą armijos amunicijos daugumą.

— Kun. prof. P. Kraujalis, "Aušros" redaktorius laikinai apsigyveno Mogilevoje.

— Naumiesčio bažnyčia (Suv. gub.), kuri karės pradžioje labai nukentėjo nuo šaudymo, kaip girdejomė, esanti sutaisyta.

— Liet. Komiteto moksleivių bendrabūčiai. (internatai) keliama iš Vilniaus Voronežo miestan.

— Išvažiavo Voronežan "Saulės" kursai, Vilkaviškio gimnazija ir bent keletas šimtų lietuvių ir kun. kan. Olševskis.

— Žydai, keliameji iš Vilniaus gubernijos ir kitų gubernijų, siunčiami Tambovo gubernijoje.

— Žemaičių vyskupas, Pranciškus Karevičius, kaip praneša "Rygos Garsas", nuyko Kaukazan ir gydyosi Kislovodske. Būsias čionai visą mėnesį.

— Žemaičių seminariją Vašaknuose užėmė vokiečiai. Nesunku išbėgti nei kun. kan. Januševičius, seminarijos prokuroras.

— Mirė Vladas Jnodišius "L. Žinių" bendradarbis ir žymus šio laikraščio šalininkas, liepos 29 d. miesto ligoninėje Žvėryne.

NAUMIESČIO APIELINKĖS.

Kas dedasi pas lietuvių, kurie paliko po vokiečiais, mažai žinioms. Vienok mums norėtųsi apie juos šitą sužinoti, bet marusų kariūnė smarkiai priešinas, kas rodo, jog, bent šiame tarpu rusai turi pakaktinai amunicijos. Vokiečių žengimas prie Rygos tapo sulaukytas. Iki šiol jiems nepasisekė pereiti į kitą upės Dauguvos pusę.

Vienas ukininkas nuo Šakių buvo atvykęs Vilniun sunaš mokiniai atsiimti. Jisai mums šiek tiek ir papasakojo. Naumiesčio pavieto dalis jau beveik nuo karės pradžios pakliuvo į vokiečių rankas. Vokiečių ramieji gyven-tojai atėdavo iš Vokietijos ir skriaudavo lietuvių: pasiimdavę ko jiems reikdavę ir su grobiu atgal grįždavo. Tuomet lietuvių pasiskundė vokiečių komendantui. Komendantas pasakė, galį tokius svečius lazdomis pavaišinti. Jie taip ir padarė. Ramieji vokiečių gyven-tojai liovėsi lankyti, bet užtat jų papirkti kariūviai pradėjo dar labiau lietuvių plėšti. Tuomet lietuvių antrą syk pasiskundė komendantui. Komendantas davė jiems sargybą, kad juos saugotų nuo plėšikų.

REZEKNĖ, Vitebsko Gub.

Kadangi ir čionai lietuvių pabėgėlių atplūdo, atsirado reikalas aprinkti L. Dr. Komiteto įgaliotinį. Juo išrinktas čia kun. J. Savukaitis. Jaunas, darbštus, jis greitai ir gerai sutvarkė čia lietuvių pabėgėlių šelpimo darbą. Jojo ir kun. Žulpos rupeščių tadas augs, plėtojasi. Pabėgė-

liai randa bent šiltes pastoges, o reikalui esant maisto ir darbo. Tik kadangi mėsčiukas tas nedidelis, tai jau naujais pabėgėliams vietos nebėra.

SARATOVAS.

Tatiščevo lageriai (Saratovo gub.). Čionai pribuvo apie 250 naujokų lietuvių iš Trakų pavieto—beveik visam 92 batalijone vieni lietuvių, tik šiek tiek yra kaukazių osetinų ir gruzinų.

Iškarto naujokai buvo labai nusiminę, kitas net ašaras nuo veido slūstė, bet po truputį apsisūvė nurimo; dabar jau vakarais skamba lietuviškos dainos ir žaidžiama žaislai. Karės vyriausybė netikėto neginia, bet dar prašo padainuoti gražių lietuviškų dainų; tik bėda, kad naujokai laikračių negauna, bet žada parsiųginti Daugelis mūsų brolių kenčia nemokėdami rusų kalbos, tiems tikras vargas. Bažnyčios irgi nėra. Nors toli mės nuo savo gimtinės atsidurę ant Volgos didžios, bet nepamiršom gimtinės Lietuvos ir nieks mūsų neatitrauks nuo jos; nei šaltas Volgos vanduo neatšaldo mūsų krutines. Niekur nėra tokių gražių miškų ir girių paukšteliai.

LIETUVIAI PABEGĖLIAI.

Kad žinotumėt tikrai, kaip gyvena pabėgėliai svetur, dedame čia žinių iš įvairių (visokių) rusų laikraščių, kurie apie pabėgėlių vargingą gyvenimą melagingai rašyti negali, nes neleistų jiems daryti cenzura ir tam tikros valdiškos draugijos, kurios rūpinasi pabėgėlių likimo palengvinimu ir gauna tam reikalui nemaža pinigų.

Petrapiļėje. Lietuvių mokykla prie Zabalkanskio prospektu pabėgėliams. Vargas didžiausias. Dauguma gailisi bėge.

Ekaterinoslave, Kalugoje, Smolenske, Černigove ir Charkove pabėgėliai vargsta, nes nėra kam jais rūpintis.

Smolenske priglausia 3,000 anksčiau atvažiavusių pabėgėlių. Dabar pabėgėliai ir už pinigų negrąna prieglaudos.

Orle yra keli šimtai šeimynų pabėgėlių 1,000 vaikų ir moterų maitinasi komiteto lėšomis.

Volgdoje apie 1,000 pabėgėlių. Vargas didžiausias.

Panašų žinių dabar pilni visi laikraščiai. Tikrai sakytai, svetur išvažiavusieji pabėgėliai nuo vilko bėgo, ant meškos užbėgo. Suvalkijoje labai pradėjusi plautintis kruvinoji, ypač apie Prienu, kur pabėgėlių kimšte prikimsta.

— Iš Lietuvos Laikraščių. —

LIETUVIŲ BELAISVIŲ BALSAS.

Vokietijoje, tarp daugelio rusiškų belaisvių, yra nemažai skaitlinis ir lietuvių. "Lietuvos" redakcija gavo laiškelį nuo kelių lietuvių, patekusių vokiečių belaisvėn.

Prašo Knygų.

Sie lietuvių yra belaisvių lagerij Halbe, netoli Berlio. Sunku yra lietuviams, sakoma laiškelį—apie tai neverta, sako, ir kalbėti. Materiališkas padėjimas "neperpuikiai," bet už vis labiausiai truksta dvasiško peno. Todėl jie kreipiasi į mūsų redakciją, prašydami prisiųsti jiems lietuviškų knygų. Laiškelis, kaip matyti iš charakterio ir iš rašlavos, yra rašytas prūsų lietuviu. Po juom pasirašo penki lietuvių. Be abejonės, tarp jų yra kuris nors pirmiausias Amerikoje buvęs, nes mūsų laikraščio adresą gerai uždėtas. Todėl gal žemiau pasirašiusieji turi Amerikoje giminių ar pažįstamų.

Žemiaus paduodame šių belaisvių atsisaukimą.

Belaisvių Lietuvių Laiškas. Gerbiamieji Tautiečiai!

Gera žinote, koksai sunkus dabartės laikas yra visiems, apie ką neverta ir kalbėti. Rodos, kad lietuvių daugiausia nukentėjęs Karės baisybės siaučia po visą Lietuvos žemę. Jos žmonės blaško į visas puses. Daug lietuvių yra pakliuvusių ir nelaisvėn. Iš Tėvynės pagalbos beveik visi nesulaukia. Gyvenimas sunkus. Materiališkai nors ir neperpuikiai, tačiau apriputinti. Vien tuo užsiganėdinti negalima. Labai reikalingas ir labai geistinis dvasios penas. Todėl lietuvių belaisvių lagerio "Halbe," dvasiškai išalkę, kreipiamės pas jus, gerbiame tautiečiai, su dideliu meldimu: ar negalėtumėt tamistos pasirūpinti išsiuntimu knygų (galima įvairaus turinio). Tikimės sulaukti. Su tikra pagarba vardan lietuvių viso lagerio Mikolas Liakunas, T. Nasvilas (paskutinės trys raidės neaiškios) J. Šilmis, Šlažas ir Stangvilas.

Redakcija pasirūpins šio lagerio lietuviams belaisviams išsiųsti, kiek galima, knygų. Mės manome, kad ir kiti lietuviški laikraščiai bei privatūs žmonės galėtų pasiųsti kiek knygų, ypač lengvesnio turinio, kad palengvinti bent tuom šių mūsų brolių padėjimą. Tam tikslui paduodame čia ir adresą, kuriom galima susisiekti.

Germany.
Herrn Kriegsgefangenen
Michael Liakunas
Halbe, nahe Berlin
Barak No. 15.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS BRADDOCK, PA.

SLA. išvažiavimas. Rugsėjo 5 d. SLA. 3-čias apskritys su pagelba SLA. 152 kp. turėjo išvažiavimą, kuris atsiuvo be svai-galų ir su plačiu programu, sudėjusiu iš prakalbų, deklamacijų ir šiaip įvairių žaislų. Nepribūzus kitiems kalbėtojams, trumpai

kalbėjo apie SLA. S. Bakanas, 3-čio apskritį sekr. Paskui Wilmerding'o, Pa., maži vaikai, po vadovystė p. J. Katkauskas, patiekė visą eilę gražių deklamacijų. Deklamavo p-lės Elz. Valentikonitė, Julė Kavaliauskaitė, p. Juozas Slavinkutis, p-lės Elzbieta Stankavičiūtė, Juzė Kazimierienė, Agota Valentikonitė ir Marė Slezevičiūtė. Pp. J. Katkauskas ir Elzbieta Valentikonitė sulaukė dialogią "Vargdienio Gamta."

Paskui buvo virvės traukimas, braddokiečių ir dugeniečių. Lai-mėjo dugeniečiai. Lenktynėse tarp vaikų p. A. Thomas laimėjo laikraštį metams. Merginų lenktynėse Elzbieta Valentikonitė laimėjo taipgi laikraštį metams. Bolė toliausiai numetė Antanina Urbonienė ir laimėjo trečią laikraštį metams. Toliausiai nušoko P. Rautkis ir laimėjo irgi laikraštį metams. Antru atveju p. Kas. Goriolis sulaukė porą vilkų, ir Wilmerding'o vaikų, po vadovystė p. J. Katkauskas, atliko visą eilę deklamacijų. Juozui Kavaliaukuiui griežiant smuiko lietuviškus šokus

— "Klumpakojų," "Norui Miego," pirmiausiai pradėjo šokti mažieji, paskui ir didieji iš publikos. Paskui prasidėjo ratelių žaidimas, kame dalyvavo ir daugumas iš publikos. Viskas užsibaigė labai gražiai ir draugiškai. Diena nepergrazžiausia buvo, vienok publikos diktas būrelis atsilankė.

Reporteris.

IS NEW ORLEANS, LA.

Apsilankymo išpužiai. Miestas pilnas istorijos ir poezijos. Nors jau keletą metų, kaip važinėju po Louisianos valstiją kolonizacijos reikalais, tačiau iki tam laikui neteko dar man buti svarbiausiam tos gražios valstijos mieste—New Orleans'e.

Galų gale pakliuvau į Nouvelle Orleans, kaip jį vadina francuzai—ir neapgailestauju, nes įgavau daug naujų malonių išpužijų, kuriais čia noriu pasidalinti su "Lietuvos" skaitytojais.

Beveik visi didesnieji Suvienuytų Valstijų miestai, pradedant New York'u ir baigiant San Francisco, maž kom skiriasi viens nuo kito. Taip sakant, gyvenimo atmosfera, architektūra, Amerikoje yra tie patys. Skirtumas yra tiktai "skyskraperiuose," vieni miestai turi juos augštes, kiti—dar augštesnius.

New Orleans padaro į atkelia-vusį visai kitą išpuđį. Šitas puišus ir turtingas Louisianos centras daro visai skirtingą ir savotišką išpuđį. Išskyrus svarbiausią gatvę—Canal Street, kuri tolgy Chicago "State" gatvę arba New York'o Broadway,—ir keletą naujų priemiestų, turtingų amerikonių apgyventų, visas miestas yra tipiškai liekana senovinių francuziškų ir ispaniškų miestų. Kokį iš tų liekanų būty daugiau—yra sunku pasakyti. Astunoliktame amžiuje ši miesta uždėjo francuzai ir statėviską pagal primytų tals laikais francuziškų planų ir papročių. Paskui New Orleans tepo ispaniams, ir jie čia įnešė labai daug savotiškumo. Žmonės, kurie būvo centralinėje Amerikoje, randą, kad daug vietų New Orleans'e beveik niekuomi nesiskiria nuo miestų centralinės ir pietinės ispaniškos Amerikos. Man ypatytingai buvo žingeidus senas New Orleans, kur dar yra tiek liekanų istorijos, romantizmo ir poezijos ir kur gyvenimas dar išdalis šių dienų toks, kaip jisai buvo francuzų arba ispanų valdymo laikais. Kaip jau minėjau, dabartinė Amerika spiečiasi beveiktiktai prie Canal Street, kuri yra plačiausia gatvė, kokią aš kada nors mačiau. Viduryje gatvės eina keturios linijos stryktarių, šonuose yra palikta daug vietos

Minia yra savotiška ir labai žingeidi. Beveik visi rėdosi bal-tai ir nešioja dideles skrybėles. Labai daug matyti ispaniškos jaunūnėnės, kuri, kaip dašizinojau, atvažiuoja čia iš Meksikos ir iš centralinės Amerikos studijuoti, kaip savo gražius vardus. Negalio nepaminti taipogi, kad sutikau čia vardą "Lithuania"—Lietuva. Užėjau į pačią katalikišką jezuity bažnyčią. Bažnyčia yra mauretaniskame stiliuje. Ant vienos vitrinos (lango) yra paveikslas, rodantis mirtį Bobola, kuris buvo, jeigu nekly-

žemdirbystės ir išdirbystės cuk-raus čionykščiam Tulane universitete.

Tuojaus prie Canal gatvės randasi sena dalis miesto, taip vadinama "Vieux carre." Senas kėnampis, kur Nouvelle Orleans gavo savo pradžia. Šita dalis yra labai žingeidi. Gatvės čia visur labai siauros. Visi namai, matyt, dar iš šimtmečio. Visur balkonai ir balkonai. Ant balkonų visur juodakės francuzaitės, arba kaip jas čia vadina, kreolės. Vietomis gatvės yra taip siauros, kad, gerokai ištiesus rankas, galima dasykti namus abiejų gatvės pusių. Kiekviename name apačioje vis krautuvės. Krautuvės langų ir durų nematyti. Visokių tavarų prikrauta ant siaurų trotuarų. Vaikščioti nepripratusiam gana sunku. Gatvėse begalinė procesija dviračių, kurie laikas nuo laiko vis susiduria. Vėžėjai, daugiausiai juodukai, keikia vienas kitą, ir, matyt, kad palengvins savo piktumą, begalo pliekia dideliais botagais savo mulus. Marant smuiko lietuviškus šokus

Ant kampo Chartuss ir Royal gatvių randu tipiską francuzišką restoraciją. Užėinu. Vieta gana tamsi, atmosfera labai naminė. Svari, simpatiška kreolė atneša man didelę bonką vyno, paskui župės, ostrųgų, vėžių, mėsos, salotų, vištienos, visokių saldumynų, vaisių ir ant galo juodos kaip smala kavos. Nevalgau, tik-tai pasistengiu paragauti. Manau, kad prisieis užmokėti dolia-rį. Kur tau! Už viską užtenka trisdešimties centų. Palieku kreolę dvidešimts centų "ant darbo-tos," nes tiesiog sanžinė neleidžia už tokius pietus mokėti tiktai trisdešimts centų.

Kreolė gražiai parodo savo baldus dantis ir palydi mane švelniai skambančiu "Merci, merci, monsieur" (ačiū, ačiū, tamista). Einau toliau. Metasi į akis francuziškų knygų, žurnalų ir atviručių krautuvė. Reikia pirkti atviručių. Užėinu. Knygos, laikraščiai ir atvirutės vis iš "La belle France" (iš gražios Francuzijos). Pradedu kalbėti su madame Remond, krautuvės savininke. Ji čia gyvena, ir jos tėvai taipgi buvo Louisianos piliečiai. Tarp kit-kos, skundžiasi jina man, kad francuziška jaunūnėnė pradėdanti amerikanizuotis. Nouvelle Orleans mažu-pamazu netenka savo francuzišką toj—ir kas blo-giausia—vokiečiai ir čia daug virvų visai kitą išpuđį. Šitas puišus ir turtingas Louisianos centras daro visai skirtingą ir savotišką išpuđį. Išskyrus svarbiausią gatvę—Canal Street, kuri tolgy Chicago "State" gatvę arba New York'o Broadway,—ir keletą naujų priemiestų, turtingų amerikonių apgyventų, visas miestas yra tipiškai liekana senovinių francuziškų ir ispaniškų miestų. Kokį iš tų liekanų būty daugiau—yra sunku pasakyti. Astunoliktame amžiuje ši miesta uždėjo francuzai ir statėviską pagal primytų tals laikais francuziškų planų ir papročių. Paskui New Orleans tepo ispaniams, ir jie čia įnešė labai daug savotiškumo. Žmonės, kurie būvo centralinėje Amerikoje, randą, kad daug vietų New Orleans'e beveik niekuomi nesiskiria nuo miestų centralinės ir pietinės ispaniškos Amerikos. Man ypatytingai buvo žingeidus senas New Orleans, kur dar yra tiek liekanų istorijos, romantizmo ir poezijos ir kur gyvenimas dar išdalis šių dienų toks, kaip jisai buvo francuzų arba ispanų valdymo laikais. Kaip jau minėjau, dabartinė Amerika spiečiasi beveiktiktai prie Canal Street, kuri yra plačiausia gatvė, kokią aš kada nors mačiau. Viduryje gatvės eina keturios linijos stryktarių, šonuose yra palikta daug vietos

Minia yra savotiška ir labai žingeidi. Beveik visi rėdosi bal-tai ir nešioja dideles skrybėles. Labai daug matyti ispaniškos jaunūnėnės, kuri, kaip dašizinojau, atvažiuoja čia iš Meksikos ir iš centralinės Amerikos studijuoti, kaip savo gražius vardus. Negalio nepaminti taipogi, kad sutikau čia vardą "Lithuania"—Lietuva. Užėjau į pačią katalikišką jezuity bažnyčią. Bažnyčia yra mauretaniskame stiliuje. Ant vienos vitrinos (lango) yra paveikslas, rodantis mirtį Bobola, kuris buvo, jeigu nekly-

žemdirbystės ir išdirbystės cuk-raus čionykščiam Tulane universitete.

Tuojaus prie Canal gatvės randasi sena dalis miesto, taip vadinama "Vieux carre." Senas kėnampis, kur Nouvelle Orleans gavo savo pradžia. Šita dalis yra labai žingeidi. Gatvės čia visur labai siauros. Visi namai, matyt, dar iš šimtmečio. Visur balkonai ir balkonai. Ant balkonų visur juodakės francuzaitės, arba kaip jas čia vadina, kreolės. Vietomis gatvės yra taip siauros, kad, gerokai ištiesus rankas, galima dasykti namus abiejų gatvės pusių. Kiekviename name apačioje vis krautuvės. Krautuvės langų ir durų nematyti. Visokių tavarų prikrauta ant siaurų trotuarų. Vaikščioti nepripratusiam gana sunku. Gatvėse begalinė procesija dviračių, kurie laikas nuo laiko vis susiduria. Vėžėjai, daugiausiai juodukai, keikia vienas kitą, ir, matyt, kad palengvins savo piktumą, begalo pliekia dideliais botagais savo mulus. Marant smuiko lietuviškus šokus

Ant kampo Chartuss ir Royal gatvių randu tipiską francuzišką restoraciją. Užėinu. Vieta gana tamsi, atmosfera labai naminė. Svari, simpatiška kreolė atneša man didelę bonką vyno, paskui župės, ostrųgų, vėžių, mėsos, salotų, vištienos, visokių saldumynų, vaisių ir ant galo juodos kaip smala kavos. Nevalgau, tik-tai pasistengiu paragauti. Manau, kad prisieis užmokėti dolia-rį. Kur tau! Už viską užtenka trisdešimties centų. Palieku kreolę dvidešimts centų "ant darbo-tos," nes tiesiog sanžinė neleidžia už tokius pietus mokėti tiktai trisdešimts centų.

Kreolė gražiai parodo savo baldus dantis ir palydi mane švelniai skambančiu "Merci, merci, monsieur" (ačiū, ačiū, tamista). Einau toliau. Metasi į akis francuziškų knygų, žurnalų ir atviručių krautuvė. Reikia pirkti atviručių. Užėinu. Knygos, laikraščiai ir atvirutės vis iš "La belle France" (iš gražios Francuzijos). Pradedu kalbėti su madame Remond, krautuvės savininke. Ji čia gyvena, ir jos tėvai taipgi buvo Louisianos piliečiai. Tarp kit-kos, skundžiasi jina man, kad francuziška jaunūnėnė pradėdanti amerikanizuotis. Nouvelle Orleans mažu-pamazu netenka savo francuzišką toj—ir kas blo-giausia—vokiečiai ir čia daug virvų visai kitą išpuđį. Šitas puišus ir turtingas Louisianos centras daro visai skirtingą ir savotišką išpuđį. Išskyrus svarbiausią gatvę—Canal Street, kuri tolgy Chicago "State" gatvę arba New York'o Broadway,—ir keletą naujų priemiestų, turtingų amerikonių apgyventų, visas miestas yra tipiškai liekana senovinių francuziškų ir ispaniškų miestų. Kokį iš tų liekanų būty daugiau—yra sunku pasakyti. Astunoliktame amžiuje ši miesta uždėjo francuzai ir statėviską pagal primytų tals laikais francuziškų planų ir papročių. Paskui New Orleans tepo ispaniams, ir jie čia įnešė labai daug savotiškumo. Žmonės, kurie būvo centralinėje Amerikoje, randą, kad daug vietų New Orleans'e beveik niekuomi nesiskiria nuo miestų centralinės ir pietinės ispaniškos Amerikos. Man ypatytingai buvo žingeidus senas New Orleans, kur dar yra tiek liekanų istorijos, romantizmo ir poezijos ir kur gyvenimas dar išdalis šių dienų toks, kaip jisai buvo francuzų arba ispanų valdymo laikais. Kaip jau minėjau, dabartinė Amerika spiečiasi beveiktiktai prie Canal Street, kuri yra plačiausia gatvė, kokią aš kada nors mačiau. Viduryje gatvės eina keturios linijos stryktarių, šonuose yra palikta daug vietos

Minia yra savotiška ir labai žingeidi. Beveik visi rėdosi bal-tai ir nešioja dideles skrybėles. Labai daug matyti ispaniškos jaunūnėnės, kuri, kaip dašizinojau, atvažiuoja čia iš Meksikos ir iš centralinės Amerikos studijuoti, kaip savo gražius vardus. Negalio nepaminti taipogi, kad sutikau čia vardą "Lithuania"—Lietuva. Užėjau į pačią katalikišką jezuity bažnyčią. Bažnyčia yra mauretaniskame stiliuje. Ant vienos vitrinos (lango) yra paveikslas, rodantis mirtį Bobola, kuris buvo, jeigu nekly-

tu, jezuitas lietuvis ir platino katalikystę tarp baltųjų. Jo kunas šiądien yra Polocke, Rusijoje. Paveikslas ant vitrinos parodo jo užmūšimą, rusų atliekamą. Apacioje parašyta, kad jį užmūšė mieste "Janov, Lithuania".

Iš komercialės pusės, New Orleans, kaip seniau, taip ir šiandien, užima labai svarbią vietą. Jisai guli prie upės Mississippi ir nors stovi apie šimtą mylių nuo jurių, yra vienas iš svarbiausių portų Suvienijtoje Valstybėje. Mississippi upės klonis yra vienas iš turtingiausių visame pasaulyje. Svarbiausiais produktais šitame klonyje yra: tabakas, bevelna, cukrus ir ryžiai, — ir New Orleans yra šitų produktų gabenimo centras. Prie uosto yra gatvės, kur didžiausios eilės firmų užima tolia eksploatacija šitų trijų produktų, ir tos gatvės tiesiog galima pavadinti tabako, bevelnos, cukraus ir ryžių gatvėmis. Visi produktai iš Meksikos, centralinės ir pietinės Amerikos taipogi eina per New Orleans. Uoste kai kuriose gatvėse beveik tikrai ir girdisi ispaniška kalba.

Gaili man palikti šią savotišką miestą, pilną istorijos ir romantizmo, turį skubintis į centralinę Louisianos dalį, į miestelį Dodson, kuri jau yra apgyventa lietuvių ūkininkų, arba geriaus pasakių, mažų plantatorių.

C. Kaspulis

IŠ CLEVELAND, OHIO.

Vakaras. Rugsėjo 5 d. atsibuvo vakaras, kurį surengė Liet. Vycių 25 kp. Clevelando vyčiai, kurie dar nepersenai gyvuoją, matytis nesigailėjo savo triušio surengimui to pirmutinio savo vakaro, kadangi visas programmas buvo gan turtingas su visokiais pamarginimais. Pirmiausiai buvo vaidinta didelis veikalas "Litvomanai". Vaidinimas, kuris yra gan sunkus, labai gerai atliktas. Vaidintojai savo roles gerai atliko. Kai kurių vaidinimą galima pavadinti tikrai artistišku, kaip tai: "Augustino" klėriko rolėje p. J. Sakalauską ir "Jonutienės" rolėje p. P. Čerankutę. Tarpveiksmuose buvo deklamacijų. Ponas A. Slavinskis deklamavo "Atsibūsim broliai": p. L. V. Ignatavičiūtė — "Kalnys", p. M. Simonis — "Laiškas į Tėvynę". Deklamavimas buvo pasekmingas.

Po vaidinimų, kaip ir visuomet, paskydo malonios ir puikios dainos. Pirmiausia visos choras, p. V. Greičiaus vedamas sudainavo "Vycių Hymną". Pasikū virų kvartetas sudainavo tris dainas, "Ak kas?", "Onytė" ir "Vycių maršas". Toliau p. S. Kimutis dainavo labai puikiai solo savo žodžiais "Pasiilgimas Tėvynės". Po solo sekė duetas "Serenada", kurį atliko p. lėš V. Ignatavičiūtė ir Z. Bagdziūnaitė. Duetą dainininkės turėjo atkartoti. Ponas V. Greičius paskambino piano solo "Audra".

Ant galo vėl visos choras sudainavo dvi dainas: "Vycių Karievių Choras" ir "Pavasaris Tėvynėje".

Visa kuom, o ypač dainomis, publika buvo, kaip matyt, pilnai užganėdinta. Matyt, kad p. V. Greičius nesigaili spēkų dailės, kadangi jo triušio daug yra žodžių ir gaidų dainoms sutaisyta.

Vakaras, aplamai, buvo pasekmingas. Balamutė.

Iš jaunimo veikimo. Vietiniai mūsų lietuviški socialistai nėra užganėdinti vietiniais vycių 25-ia kuopa ir gerokai šnairuoja į jai. Rasi, su vyciais dēlei kai kurių dalykų ir galima nesutikti, tačiau rod, nebūtų už ką jų labai peikti. Dar nėra metų, kaip vietiniai kuopa susitvėrė, o jau jina pasizymėjo, ypatingai savo skaitlingais vakarais, kurių mūsų jaunimui taip labai reikia. Išimiamais vietinių vycių veikėjais yra p. V. A. Greičius — choro vedėjas, p. J. Sakalauskas ir p. M. Rušecas. Iš merginų pasizymėjusiomis yra p. lėš V. Ignatavičiūtė, p. lėš Bagdziūnaitė, p. lėš B. Skripčinskaitė — gausia vietas lietuvių aktorė, ir kitos. Abėnai imant vietinių vycių veikimą, kaip jiai iki šiol eina, reikia pasakyti, kad jiai yra labai gražūs ir girtinas. Rugsėjo 5 d. vycių kuopa buvo surengusi vakarą, kamė vaidinta keturių veiksmų drama "Litvomanai". Priegto padainuota keletas dainelių.

Clevelando lietuviai turi išviro tris choros: vycių, "Teatrališkąjį" ir "Mirtos". "Mirtos" choras vadinasi tautišku. Išpradžių jį jai gaus buvo tautišku vadinti. Tačiau dabar, jam, berods, geriau tiktų pavadinamas socialistišku. Priegto, kaip girdėti, jiai "serga". K. Ak — lit.

IŠ CICERO, ILL.

Victos lietuviai ir knygynas. Šisai miestelis yra patogioje vietoje. Ypač vasaros laikui gražiai jiai išrodo. Aplinkui, medžiai žaliuoja. Jais, tartum gulumbe, nujuostas miestelis. Malonumai čia žiūrėti.

Naujai atvykęs žmogus, pažvelgęs į miestelį, pasidžiaugia juom ir pamasto, kaip gera čionai gyventi, kaip laimingi turi būti žmonės, kurie tokioje vietoje turi prąga gyventi. Taip rodo, pažvelgus į miestelį iš paviršiaus, toksai tai pirmasai įspūdis. Kuomet gi čia šiek-tiek pagyveni, kuomet jau arčiau susipažįsti, randi kit-ka. Pirmasai įspūdis pasirodo didele klaida.

Imu lietuvių. Jų čia nemažas skaitlius yra. Jie yra vieni svarbesniųjų, savo skaitliumu, miestelio gyventojų. Paskui palima biznis. Štai valgomųjų daiktų krautuvų čia priskaitoma iki 10. Smuklių gį keturis kartus tiek. Štai ir žmonių vargo šaltinis. Tasai skirtumas valgomųjų krautuvų ir smuklių skaitliu turtum nurodytu, kad vietos žmonės, tame ir lietuvių, gerai nori daugiau negu valgyti. Ir tiesa, vietos žmonės nevengia gėrimo. Mažai todėl dar vietos lietuvių galima užtikti susipratusių vyrų. Tiesa, yra gerai susipratusių, daug-maž išsilavinusių, yra žmonių darbščių ir norinčių ištraukti lietuvių geresnį gyvenimą. Tačiau jų sulyginaimai nėra daug.

Ir štai šių neskaitlingų žmonių įjgomis yra suorganizuotas pas mus Cicero Lietuvių Viešasai Knygynas. Šios įstaigos vedėjai turi tikslu ne asmenišką pelną, ne doliarus, bet lietuvių apšvietą, be kurios niekas negali tikėtis prasimūsti į šiek-tiek geresnį gyvenimą. Taigi tikslas gražus, kad tikrai visi vietos lietuviai jį suprastų. Knygyną palaikytojai ir pritarėjai nesigaili pastangų, kad knygyną pastatius kaip galint geriau, taip kad jiai būtų kuonaudingiaus vietos lietuviams. Tat ir visiems reikėtų šį knygyną remti.

Knygynas ir surištų su juom tpsivėta yra vienintelė viltis, kad mes galėtume išlysti iš dabartinio skurdžių padėjimo, kuriame yra dauguma taip vietos, taip aplamai Amerikos lietuvių. Todėl visi turėtume remti knygyną. Kn. Naris.

IŠ VALPARAISO, IND.

Iš lietuvių moksleivių gyvenimo. Valparaiso yra nedidelis miestelis, kuriame randasi lietuviams gerai žinomas universitetas. Vietas labai graži: visur aplinkui kalnai-kalnėliai, žaliuojančiais miškais papuošti. Aplinkė puošia keli ežerai.

Dabar mokykla-universitetas dar uždaryta. Tačiau jau baigiasi vakacijos, ir rugsėjo 21 d. prasideda mokslo. Lietuviams šioji mokykla yra gera ir paranki tuom, kad jai lietuviškos kliaos, kurių lietuvių turi proga pasimokyti lietuvių kalbos, rašybos ir t. t. Priegto yra Lietuvių Literatiska draugija, užlaikanti lietuvių kalboj knygų knygynėlį, kuriame randi gerokas skaitlius knygų ir kuri jai taipgi ateina beveik visi Amerikos lietuvių laikraščiai, kaip tai: "Lietuva", "Ateitis", "Vienybė Lietuvių", "Amerikos Lietuvis", "Tėvynė", "Katalikas", "Jaunoji Lietuva", "Kova" ir kiti. Laikraščiai yra siuntinėjami uždėk, už ką lietuvių moksleiviai leidėjams yra labai dėkingi.

Laikė vakacijų keletas lietuvių moksleivių pasiliko čia pat Valparaisoje. Kai kurie jų imo privačias lekcijas, ruošiasi prie ateinančių mokslo metų ir t. t. Šiai žiemai tikimasi susilaukti didok lietuvių moksleivių skaitliaus čionai. Nemažas Valparaisos lietuvių moksleivių skaitlius dirba per visą vasarą, užsidirba pinigų ir pasikū žiemą lanko mokyklą. Ta pačią, rods, galėtų padaryti didelis skaitlius mūsų brolių, kurie dabar lažnai uždirtinai skaitkų praleidžia ligurtuklaudami arba šiaip kokiam nors nenaudingam tikslui.

Rugsėjo 5 d. vycių sv. Antano Draugystė buvo parengusi pikniką ant uks, 5 mylias atstu nuo Beloit'o. Nors oras buvo ir

IŠ WILKES-BARRE, PA.

Lietuvių Bolės Lyga. Rašant šiuos žodžius Lietuvių Bolės Lyga jau baigia savo vasarinį programą. Rugs. 12 d. Scranton'o tyimas turėjo lošti su Wilkes-Barre tyimu — Wilkes-Barre tyuose, ir Edwardsville su Pittston'u — Pittston'e.

Rugsėjo 5 d. edwardsvillečiai umušė Wilkes-Barre'čius ant savo deimanto, turėdami 9 bėgius prieš Wilkes-Barre tyimo 3 bėgius. Vincas Novickas gerai mėtė bolę ir Edwardsville lošikams mažai te davė pataikyti į jai. Bet dar mažiau galėjo padaryti Wilkes-Barre'čiai prieš mėtėjį Franą Stanburgeitį, kurisai pasirodė puikiai bolę mėtęs.

Wilkes-Barre tyimas buvo lygos viršūnėje visą vasarą, bet Pittston'as atėmė iš jo pirmąją vietą, tris savaites atgal, sumušdamas jį ant Wilkes-Barre žemės. Sumušimo priežastim skaitoma šlapias deimantas.

Scranton'o tyimas suvis menkai lošė per visą vasarą. Tiktai du kartai jiai sumušė savo priešus ir už tai stovėjo paskutinėje Lygos vietoje. Kaip galima spresti, tai ne lošikų kaltė. Tymo vyriausybė yra kaltinama savo klubo neprižiurėjime. Dabar išrinkta Juozas Radzevičius vyresniuojū, ir tikimasi, kad jiai sustiprins kaip reikia sekančioms metams Scranton'o klubą.

Edwardsville ir Pittston tymai pasirodė vidutiniskai per visą vasarą, ir vis vienas su kitu mainėsi antrąją vietą Lygoje. Kuomet pradėjo artintis imtynės už penantį (garbės ir vadovavimo dovana), tai abu du tymai žymiai sustiprino savo įiegas. Praeitose savaitėse petychos vakare buvo Pittston'e Lygos tymų vyresniųjų susirinkimai.

Vasaros sezonui pasibaigus, Lyga, kaip jau anksčiau buvo pranešta, turės pokylį, kurin bus kviečiami vien tikrai vyrai. Lyga atsi-prašo lietuvių, kad jos siame pokilyje negalės dalyvauti. Vėliau žadama turėti kitą pokylį, kurin bus užprašyta ir mūsų dailioji lytis. Be to, Lyga prizada, kad šiai antras pokylis bus puikiai surengtas, ir todėl tegul mūsų lietuvių nepyksta, kad jos dabar yra aplenkiamos.

Prieš paskutinį lošimą, kurisai atsibuvo praėitą savaitę, įvairių tymų stovis buvo sekantis:

Kiek Lošė	Iš-Lošė	Pra-Lošė
Pittston	17	12
Wilkes-Barre ..	17	10
Edwardsville	16	9
Scranton	16	2

Vincas B. Neuveillis.

IŠ MANCHESTER, N. H.

Ruošiasi sutikti p. Šimkų. Rugsėjo 3 d. pas mus buvo visuomeniškas susirinkimas pasitarimui, kaip sutikti p. Šimkų, "Lietuvių Dr-jos" atstovą.

Nutarta prie prakalbų pridėti koncertinę dalį, kurią atlikti padedama lietuvių benui "Kareiviui". Taipgi nutarta užkviesti miesto majorą pas lietuvių, kad per jį supažindinus miesto valdybą ir vietos amerikonus su lietuvių, nes čia dar vis lietuvių yra mašomi su lenkais. Susinešimui su majoru išrinkta delegacija iš Z. Kundrotos ir A. Zubkaus. Nutarta dar, kad aukas renkant nevaržyti visuomenės ir siųsti aukas į tą fondą ar įstaigą, į kur aukautojas paskirs.

Susirinkime buvo taipogi pakeltas klausimas apie Lietuvių Knygyną, kamė knygos guli sudėtos jau apie 4 metus. Buvo tartasi knygas pavesi Liet. Jaunimo Raiteliui, tačiau dēlei vėlyvo laiko neprieita prie jokio galutinio nusprendimo. A. Zubkus.

IŠ BELOIT, WIS.

Piknikas ir prakalbos. Vietos lietuvių yra darbusis pikniku, prakalbų ir panašių susirinkimų rengime. Viskas būtų kuopuikiausiai, jeigu tik tie visi rengimai išėitų lietuvių naudai. Dabar gi kaip sykis negalima panašiu dalyku pasigirti. Pirmiausiai, mūsų piknikai atsižymi tuom, kad iki šiolei jokiu budu neįsimokstama apsiėiti juose be rudžio. Dēlei to dažnai ant rytojaus po piknikui piknikieriai strpalinėja kaip žasukai, nuleidę sparnus, ir pakausius čiuvinėjasi. Nors ir sopa, tačiau nusiramina ma tuom, kad "gud taim" turėta.

Rugsėjo 5 d. vycių sv. Antano Draugystė buvo parengusi pikniką ant ukės, 5 mylias atstu nuo Beloit'o. Nors oras buvo ir

lietingas, tačiau žmonių susirinko saulėje. Susirinkusieji prisiragavo rudžiaus, ir tiek tiktai apie pikniką tegalima pasakyti.

Tą pačią dieną vakare mieste buvo prakalbos, kurias parengė Lietuvių Klubas. Kalbėtojų pakviesta iš Chicago tulas Klina. Jisai kalbėjo apie Lietuvą, dabartinį josios padėjimą ir apie vargus, kokius jina dabar turi pergyventi. Kalbėtojas ragino šelpti nukentėjusius nuo karės Lietuvoje.

Po tam kalbėtojas persoko prie kitos temos ir pradėjo pasakoti apie carą bei kaizerį, jų įsaulėjimą, nuozmumą, netikusius darbus. Kalbėtojas taipgi aiškino, kad šia karę stiprėjusios netikusios valdžios su kapitalistais savo naudai. Paskui jiai pradėjo kalbėti apie tai, kad krikščionybė, išgyvenusi du tūkstantį metų, ant gero pamato stovi, bet kad kapitalistai su savo tarnais ir sėbrais pinigų pagelba tikėjimą pavertę į niekus. Taigi dabar ateina socializmas, kurisai pagerins darbininkų buvį. Dabar gi, kaip kalbėtojas ragino, reikia skaityti socialistiškus laikraščius bei knygas ir iš jų apsišviesti. Pasak kalbėtojo, tai tikrai socialistų laikraščiai esą kapitalistų nepaprakti ir kovoją prieš kapitalizmą, garsina tiesą, lygųbę ir brolystę. Taip kalbėtojai begiriant socialistų spaudą, tarp publikos pradėta kalbėtis, kad socialistų laikraščiai kovoją prieš tautybę, tikėjimą, kunigus bei jų įj gaspadienes, o ne prieš kapitalizmą, sėją tarp jų pačių darbininkų nesutikimo sėklą ir stengiasi tikrai išmeskerioti keletą dailiųjų iš "kvailų Jurgių", kurie, kaip man vienas socialistas išsitarė, visticke tuos pinigus praleisčia, — tai, girdi, kam dar galėtis; sako, lupk, kiek gali, nes jie visticke praleis ant gėrimo.

Kalbėtojas dar pasakojo apie Czenstachovo Stebuklingą Motiną, žadama turėti kitą pokylį, kurin bus užprašyta ir mūsų dailioji lytis. Be to, Lyga prizada, kad šiai antras pokylis bus puikiai surengtas, ir todėl tegul mūsų lietuvių nepyksta, kad jos dabar yra aplenkiamos.

Prieš paskutinį lošimą, kurisai atsibuvo praėitą savaitę, įvairių tymų stovis buvo sekantis:

Kiek Lošė	Iš-Lošė	Pra-Lošė
Pittston	17	12
Wilkes-Barre ..	17	10
Edwardsville	16	9
Scranton	16	2

Vincas B. Neuveillis.

IŠ NEWARK, N. J.

Vargonininkų susivaziavimas. Rugsėjo 30 ir 31 dienomis Newark, N. J. šv. Jurgio salėje atsibuvo vargonininkų susivaziavimas.

I susivaziavimą atvyko iš vargonininkai: A. Radzevičia iš Newark, N. J., Steponavičia iš Elizabethe, N. J., A. Zindžius iš Bayonne, N. J., K. Banys iš Paterson, N. J., F. Kanceleris iš Hartford, Conn., J. Sauciuinas iš Bridgeport, Conn., K. Strumskis iš Brooklyn, N. Y., K. Diržis iš Brooklyn, N. Y., J. Dzikus iš New York, N. Y., A. Sodeika iš Scranton, Pa., L. Vasauckas iš Pittston, Pa., J. Stulgaitis iš Wilkes-Barre, Pa., A. Kvedaras iš Mahanoy City, Pa., J. Hodelis iš Philadelphia, Pa., J. Simanavičius iš Mt. Carmel, Pa. ir Juozas Čizauskas iš Freeland, Pa. Svečiai: p. Šimkus ir Pr. Rimkus.

Pirma diena suvaziavimo bu lietoja prelekičiai. Prelekičiai laikė p. S. Šimkus, ant temos: kaip reikia chorų mokyti. Prelektantas išdėstė, kaip mokytojai, pakolei pradės mokyti, koki veiklą ar liaudies dainą, privalo įsigilinti į tojo veikalo dvasią ir tik tai pilnai išstudijavus, pradėti mokyti chorą. Tolesniai, kad mokytojas atkreiptų atydą, kad dainininkai lygiai dainuotų, nebandydami vienas kito perrėkti ir, kad visuose balsuose būtų lygi įjega, o ypač toji dalis balso, kuri dainuoja melodią, kad nebūtų silpnės už tuos balsus, kurie pritaria melodijai. Atkreipti atydą į tuos nurodytus visus ženklus ir išlaikyti gerai ritmą. Taipgi, jeigu dainoje kuriam

nors balsui yra įvesta gražesni vieta, kad jai šiek tiek stipriau tas balas pabrėžtų, negu tas balas, kuris turi daugiau monotoniškumo. (Prelektantas nurodė čia pat prie piano nekurusio pavyzdžius). Tolesniai nurodė formas dirigavimo. Pagaliau aiškina, kaip mokytojai privalo užsiimti chore, kad choristai klausytų mokytojo ir kad autoritetas mokytojo nenupultų.

Tolesniai aiškino apie harmoniją ir parodė pavyzdžius moduliacijų. Taipgi prabėgo muzikos istorija, primindamas pirmųjų kompozitorių vardus ir jų kompozicijų stilių. Plačiau paminėjo Palestriną, Orlando di Lasso, Bachą, Beethoveną, Mendelsohną, Berliozią ir dabartinius kompozitorius — kraštutinius modernistus. Tai maždaug toks buvo turinys prelekičios pilmutiniam posėdyje.

Antra prelekičios dalis buvo daugiau praktiška ne kaip teoretiška, nes buvo užkviestas šv. Cecilijos choras ir p. Šimkus diriguodamas davė nurodymus, kaip reikia chorą vesti. Pirm pradėsi dainuoti p. Šimkus aiškino ilgoje prakalboje apie lietuvių liaudies dainas. Taipgi, kad mokytojai stengtųsi atskirti dainų dvasią, kalbėtojas sako, jeigu dainoje yra išreiškiamas linksma siela, dainuoti ją linksmai, o jeigu liudna, dainuoti rimtai ir liudnai. Čia tuojaus sudainavo su chorą "Vai žydek, žydek sausa odelė" ir "aKs subatos vakarėlį oi, oi, oi". Pirmutinė liudna, o antroji linksma. Su šiomis dainomis prelektantas aiškiai atskyrė skirtumą dainuojant linksmą dainą nuo liudnos.

Tolesniai aiškino, kaip choras ir mokytojas privalo užsiimti ant scenos iš aistetiško atžvilgio, kad publikos nevien ausį girdėtų gražumą, bet kad ir akims suteiktų malonų įspūdį, tad, prelektantas sako, reikia gražiai sugrupuoti chorą, kad dainininkai rimtai užsiimti ir kad mokytojas gražiai diriguotų.

Užbaigdamas prelekičią, p. Šimkus ragino visus vargonininkus, kad išsiskirstę neužmirštų tų visų nurodymų, ir kad budami chorų vadovais, būtų drange ir gerai lietuviams. Taipgi, kad stengtųsi pastatyti savo choros tokia me laipsnyje, kad dainininkai laikytų sau už garbę — didžiutys, kad turi proga ir gali priklausyti prie choro. Pagaliau priminė, kad dabar, šios karės laikų, nedarytų šokių savo chorų vakaruose, ir kad ragintų kitus nešokti, pakol šioji baisi karė pasibaigs.

Suimoi prelekičios užbaigė. Užbaigus prelekičią, visi vargonininkai drange su prelegentu p. Šimkum, važiavo ant vakarienių į Stetel's Restauraciją. Apart vargonininkų buvo ir keletas svečių, tarpe kurių buvo ir kun. Dobuzinskas, vietinis klebonas. Užbaigus vakarienę, vėl p. Šimkus laiko prakalbą. Šioje prakalboje vietinius vargonininkus pagiria už jų darbavimąsi dailės srityje, bet drang ir papeikia už apsileidimą, neskaitymą knygų, laikraščių, muzikalios literatūros ir nesistengimą tapti inteligentiskiesniais. Ragino draugiškumo laikytis, nekast viens kitam duobės ar tai kalba, ar darbą. Jeigu kuris liktų nusikrautas, visi privalo užstoti savo draugą. Taipgi priminė, kad vargonininkai privalo laikytis krikščioniškų principų ir neveidmainauti, kad budami bažnyčios tarnais, nebūtų remėjais, arba šalininkais, idėjų prieš bažnyčią.

Tolesniai kalbėjo kun. Dobuzinskas, K. Strumskis, A. Radzevičius ir kiti, visi išreiškė džiaugsmą, kad nuo susitvėrimo Sąjungos, vargonininkai žymiai pakilo morališkai, ir viltį, kad su laiku ir santikiai tarpe klebonų ir vargonininkų pasigerins ir tuomi materialiskais buvis pagerės.

Tuomi užbaigė pirmos dienos tvarką. Ant rytojaus buvo laikomos sesijos Sąjungos reikalų svarstymui.

Pirmiausiai buvo pakeltas klausimas apie įsteigimą nuosavio organo. Likosi nutarta leisti muzikaliską laikraštį. Laikraštį leisti syki ant mėnesio. Tame laikraštyje turės tilpti muzikos veikalai, liaudies dainos ir taip toliau. Pirmą numerį išleisti tuojaus po Naujų Metų. Pinių tam reikalui sąjunga paskyrė \$300.00. Išrinko komisiją iš 5

žmonių, kurie rūpinsis įsteigimu to laikraščio.

I komisiją inėjo šie: K. Strumskis, K. Diržis, A. Radzevičius, J. Steponavičius ir P. Čiurlionis.

Redaktoriūm nutarta pakviesti p. S. Šimkų. I sandarbininkus nutarta kviesti visus lietuviškus muzikus.

Tolesniai traukėsi ilgos kalbos apie chorų susivaziavimą ateinančiais metais mieste New Yorke. Užbaigus kalbas, priimta šioji rezoliucija:

Vargonininkų ir chorų vedėjų susivaziavimas atrado labai naudingą ir reikalingu daiktą, padaryti susivaziavimą lietuviškų chorų ir sutverti dainininkų draugiją.

Tolesniai buvo svarstoma skundono vieno vargonininko ant klebono, kad tas vargonininkas nekaltai likosi prašalintas nuo vietos.

Tuojaus išrinko du delegatų p. K. Strumskį ir A. Sodeiką, kad jie ištyrę, jeigu bus klebono puskaltė paskelbtų, kad nei vienas vargonininkas, priklausantis prie Sąjungos, neprivalo užimti tos vietos, pakol nebus susitaikyta, o jeigu bus kaltė vargonininko pusė, tuomet viešą padaryti papeikimą tam vargonininkui.

Sekantį seimą nutarta laikyti kitą metą rugpjūčio pabaigoje, ar rugsėjo pradžioje Brooklyn'e, taipgi laike seimui rengti vėl prelekičią ir viešą koncertą.

Reporteris.

IŠ NEW PHILADELPHIA, PA.

Muštinės. Rugsį. 30 d. visą popietį miestelį buvo didelis susijudimas. Kaip tik Kazys Jesevičius sumaišė savo broli ant gatvės su purvais, tai žydelis (pedliorius) užklasko Kazio: "Už ką tą žmogų muši." Tuoj ir žydelis buvo purvyne, ir iš jo burnos tekėjo kraujas. Kas driso atsiliept žydo apgynime, tam gatvėje vietos nebuvo. Atsidūrė Kazys S. K. smulkėje, kur buvo 7 italai. Jis ir juos užatakavo. Italai griebėsi savo "tulsių" — peilių. Vienas dar spėjo kirst Kazį sprendan, bet tuoj viskas su dulkėmis susimaišė, ir italai bėgo gatvę be kepurų. Tuom tarpu policija užklupo Kazį. Jis bėgo nuo policijos iki gerai pozicijai, kur buvo kruva "granatų." Čia praėjo pusantros valandos laiko, iki Kazį paėmė į "plieną..."

Kazys Jesevičius Amerikoje gimė prieš 19 metų. 6 pėdų suvirė augstas, svaros 200 svarų. Apie to sykių yra dalyvavęs tarpe svečiatimčių kaip pirmos kliaos pugilistas ir visad buvo pergaltėtojas. Gaila, kad krypta Blagon pusėn.

Kor. — Vietinis Draugijų Susivienijimas buvo parengęs pikniką.

Užbaigus vakarienę, vėl p. Šimkus laiko prakalbą. Šioje prakalboje vietinius vargonininkus pagiria už jų darbavimąsi dailės srityje, bet drang ir papeikia už apsileidimą, neskaitymą knygų, laikraščių, muzikalios literatūros ir nesistengimą tapti inteligentiskiesniais. Ragino draugiškumo laikytis, nekast viens kitam duobės ar tai kalba, ar darbą. Jeigu kuris liktų nusikrautas, visi privalo užstoti savo draugą. Taipgi priminė, kad vargonininkai privalo laikytis krikščioniškų principų ir neveidmainauti, kad budami bažnyčios tarnais, nebūtų remėjais, arba šalininkais, idėjų prieš bažnyčią.

Tolesniai kalbėjo kun. Dobuzinskas, K. Strumskis, A. Radzevičius ir kiti, visi išreiškė džiaugsmą, kad nuo susitvėrimo Sąjungos, vargonininkai žymiai pakilo morališkai, ir viltį, kad su laiku ir santikiai tarpe klebonų ir vargonininkų pasigerins ir tuomi materialiskais buvis pagerės.

Tuomi užbaigė pirmos dienos tvarką. Ant rytojaus buvo laikomos sesijos Sąjungos reikalų svarstymui.

Pirmiausiai buvo pakeltas klausimas apie įsteigimą nuosavio organo. Likosi nutarta leisti muzikaliską laikraštį. Laikraštį leisti syki ant mėnesio. Tame laikraštyje turės tilpti muzikos veikalai, liaudies dainos ir taip toliau. Pirmą numerį išleisti tuojaus po Naujų Metų. Pinių tam reikalui sąjunga paskyrė \$300.00. Išrinko komisiją iš 5

žmonių, kurie rūpinsis įsteigimu to laikraščio.

I komisiją inėjo šie: K. Strumskis, K. Diržis, A. Radzevičius, J. Steponavičius ir P. Čiurlionis.

Redaktoriūm nutarta pakviesti p. S. Šimkų. I sandarbininkus nutarta kviesti visus lietuviškus muzikus.

Tolesniai traukėsi ilgos kalbos apie chorų susivaziavimą ateinančiais metais mieste New Yorke. Užbaigus kalbas, priimta šioji rezoliucija:

Vargonininkų ir chorų vedėjų susivaziavimas atrado labai naudingą ir reikalingu daiktą, padaryti susivaziavimą lietuviškų chorų ir sutverti dainininkų draugiją.

Tolesniai buvo svarstoma skundono vieno vargonininko ant klebono, kad tas vargonininkas nekaltai likosi prašalintas nuo vietos.

Tuojaus išrinko du delegatų p. K. Strumskį ir A. Sodeiką, kad jie ištyrę, jeigu bus klebono puskaltė paskelbtų, kad nei vienas vargonininkas, priklausantis prie Sąjungos, neprivalo užimti tos vietos, pakol nebus susitaikyta, o jeigu bus kaltė vargonininko pusė, tuomet viešą padaryti papeikimą tam vargonininkui.

Sekantį seimą nutarta laikyti kitą metą rugpjūčio pabaigoje, ar rugsėjo pradžioje Brooklyn'e, taipgi laike seimui rengti vėl prelekičią ir viešą koncertą.

Reporteris.

iškrito na'etj per langą iš antro argšto ir susiskaldė galvą į geležines grotas. Guli ligonbutyje. Sakoma, buvęs iškrito naktį gerai išsigeręs.

Sioux City, Ia.

— Jonas Papevis prie savo namų nušovė vilką. Pirmiausiai vilką pamatė bėginėdami vaikai, kurie išpradžių manė, kad tai žuikis guli pakrumėje, ir davė žinią Papeviui. Papevis už "žuikio" nušovimą gavo iš miesto valdžios \$20 dovanų.

— Armour Co. gyvulių skerdyklose neseniai karvės viduriuose rado keistą sutvėrimą: pusiau nigeriuką, pusiau teliuką. Priešakinę dalis žmogaus, o pasturgalinę gyvulio su kojomis ir uodega (? Redakcija). Šios žinios pranešėjas patį savo akimis matęs.

Korespondentas.

Beaver Dam, Wis.

— Darbai labai gerai eina. Pribovusiam iš kitur darbas nesunkiai gauti.

Vist laikraščiai slunčiami rankraščiai turi būti pažymėti autorius parašu ir adresu. Pasirašantieji pasidomėję turėtų paduoti, Redakcijos žinią, ir savo tikrąjį vardą.

Redakcija pasilekia sau teisę atstumti visus laikraščius, kurie nepasiekia laiko, ir rankraščius trumpinti ir taisyti.

Netikėtus laikraščius rankraščius Redakcija, pareikalauja, grąžina autoriui atgal jo lėšomis.

Reikia visada rašyti plunksna ir tik ant vienos popiero pusės, paliekant plačius tarpus tarp eilučių.

Apžvalga.

Naujas "Lietuvių Dr-jos" pasiuntinis. Atėjusios iš Lietuvos žinios praneša, kad "Liet. Dr-ja" Nukentėjusiems dėl Karės Šelpiti" pasiuntusi Amerikon antra savo aištova, būtent p. A. Žmuidzinavičius, žinomą lietuvių dailininką ir Lietuvių Dailės Draugijos pirmininką. Dabar pas mus čia Amerikoje važinėja po kolonijas su prakalbotis ir aukas nukentėjusiems dėl karės rinkdamas p. St. Šimkus.

Kame yra tikslas antrojo atstovo siuntimo Amerikon—mės iki šiolei nežinome. Tą galima bus sužinoti, tikėtai atvažiuojant čia pačiam antram atstovui.

Sąryšyje su šiuo reikalu prisimena dešimtyje užsiuolinimas ant p. Šimkaus, kaip tikėtai įsiai atvyko Chicago, ir tuojau po tam eję paskalai, kad jie, dešimnė, reikalauja iš "Lietuvių Dr-jos", kad jina atsauktų p. Šimkų.

Ar klerikalai ištikrųjų tokį pareikalavimą pasiuntė Lietuvon ir ar p. Žmuidzinavičius atvykimas turi kokį nors ryšį su tuom—dabar butų tūšias spėjiojimas. Tiek galima pasakyti, kad jeigu klerikalai butų panašaus dalyko reikalavę ir išreikalavę, tai, nuosekliai dalyką imant, antru atstovu turėtų būti prisijustas žmogus jųjų plauko, t. y. klerikalas. Tuom tarpu gi p. Žmuidzinavičius yra toli-gražu ne klerikalu.

Daleistina, kad "Liet. Dr-ja" vaduojasi kitais tikslais, kurie paaiškės, tikėtai p. Žmuidzinavičiui į čia atvažiuavus.

Klausimo išrišimas. Didelis skaitliūs lietuvių pasitraukę giliau nuo Vokietijos rubežas drauge su pasitraukusiomis rusų kariuomenėmis. Jie užplaukė Smolenską, Maskvą, Minską, Dvinską, Pskovą, Petrogradą ir kitas Rusijos vietas. Dideli skaitliai gyvena tose Lietuvos vietose, kurios dar nėra vokiečių apimtos. Šių lietuvių likimu rūpinis yra visa eilė draugų, viekančių užpakalyje rusiškų jų linijų.

Tačiau visai kas kita yra su tais lietuvių, kurie gyvena vokiečių užimtoje Didžiosios Lietuvos dalyse. Kaip visos pasiekiančios Amerikos lietuvių žinios rodo, skurdas ir vargas tose vietose yra labai didelis. Įstaigų, kurios rūpinutis ty vietų žmonėmis, visiskai nebuvo. O pašelpa, suprantama, tenai labai reikalinga.

Prieš kiek laiko Dr. Gaigalaitis, žinomas Mazosios Lietuvos veikėjas, kreipėsi prie Amerikos Lietuvių, kviesdamas, kad atėis siųstų per jį. Taisai planas tačias, dēlei savo laiku nurodytų priežasčių, nebuvo nei "Lietuvos" nei kitų mūsų spaudos organų paremtas.

Dabar šiai kėblus ir svarbus vokiečių užimtosios Lietuvos žmonių šelpimo klausimas yra išrištas. Dr. Gaigalaitis praneša, kad tveriai komitetas, kurisai užsiims reikalais šelpimo lietuvių vokiečių užimtoje Lietuvos dalyse.

Dr. Gaigalaitis praneša, kad labai reikalinga drabužių, šes viskas Lietuvoje išdeginta ir daugelis pabėgo tiktai su tuom, ką ant savės turėjo. Priegto dabar viskas dvi gubai pabrangė. Truksta labai vaistų ir vaikams maisto. Pranešas sako, kad siųsti pašelpo pinigų yra geriausiai per bankus.

Smulkmenų apie tveriamąją komitetą nepranešama. Nežinia, kas tveria komitetą nei kas turės tai komitetan ineiti. Reikia tikėtis, kad neužilgo bus prisistatę pinių informacijų apie visą šį reikalą.

Kol kas šį komitetą reikia skaityti tinkamiausiu klausimo išrišimu, jeigu komitetas bus tinkamai suorganizuotas ir tinkamai išplės savo veikimą.

Leis knyga apie Lietuvą. "Tėvynėje" pranešama, kad Amerikos Lietuvių Spaudos Draugija tariasi kuoveikliausiai išleisti Dr. J. Šliupo parašytą angly kalboje

knyga apie Lietuvą. Žadamoji leisti knyga vadinas: "Lithuania in Retrospect ant Prospect" (Lietuva Praeities ir Ateities Atžvilgiu). Jinai susidėsianti iš apie 100 puslapių, busi išleista 5,000 exempliarų.

Lietuvių laikraštijoje. Vargoninkai ir muziai tariasi leisti mėnesinį laikraštį, paskirtą išimtinai muzikai. Redaktoriūm kviečiama p. St. Šimkus. Pirmas numeris norima išleisti tuojau po Naujų Metų.

Viečių organizacija irgi žadaleista savą organą.

"Šaltinis", savaitraštis Lietuvoje, paliove ējes. Tas pat su "Lietuvos Ukininku".

Rytinėse valstijose, kaip jau buvo ankščiau pranešta, ketinama leisti net du naujų juokų laikraščius. Abejojame, ar lietuviams dabar ištikrųjų yra tarp labai didelis juoko laikas, kad net dviejų naujų laikraščių juokui reikėtų.

Parapijų reikalai spaudoje. Tu las laikraštis, kuriam mės buvome priming, kad galima užsiimti naudingesniais reikalais negu parapijų reikalų putimas į skandalus, dabar atsako, kad, girdi, parapijose prigulį daug žmonių ir tat laikraščiams esą svarbu svarstyti parapijų reikalus.

Mės ir nesakėme, kad laikraščiams butų negalima svarstyti tųjų reikalų. Bet rimtas parapijų reikalų svarstymas ir parapijinių nesusipratimų ir nesutikimų putimas į skandalus ir "streikus"—yra du griežtai skirtingi dalykai. Kiek pirmašai yra pageidaujamas ir naudingas, tiek sensacijinis visokių "parapijinių streikų" putimas—o klerikalai butų panašaus dalyko reikalavę ir išreikalavę, tai, nuosekliai dalyką imant, antru atstovu turėtų būti prisijustas žmogus jųjų plauko, t. y. klerikalas. Tuom tarpu gi p. Žmuidzinavičius yra toli-gražu ne klerikalu.

Daleistina, kad "Liet. Dr-ja" vaduojasi kitais tikslais, kurie paaiškės, tikėtai p. Žmuidzinavičiui į čia atvažiuavus.

Klausimo išrišimas. Didelis skaitliūs lietuvių pasitraukę giliau nuo Vokietijos rubežas drauge su pasitraukusiomis rusų kariuomenėmis. Jie užplaukė Smolenską, Maskvą, Minską, Dvinską, Pskovą, Petrogradą ir kitas Rusijos vietas. Dideli skaitliai gyvena tose Lietuvos vietose, kurios dar nėra vokiečių apimtos. Šių lietuvių likimu rūpinis yra visa eilė draugų, viekančių užpakalyje rusiškų jų linijų.

Tačiau visai kas kita yra su tais lietuvių, kurie gyvena vokiečių užimtoje Didžiosios Lietuvos dalyse. Kaip visos pasiekiančios Amerikos lietuvių žinios rodo, skurdas ir vargas tose vietose yra labai didelis. Įstaigų, kurios rūpinutis ty vietų žmonėmis, visiskai nebuvo. O pašelpa, suprantama, tenai labai reikalinga.

Prieš kiek laiko Dr. Gaigalaitis, žinomas Mazosios Lietuvos veikėjas, kreipėsi prie Amerikos Lietuvių, kviesdamas, kad atėis siųstų per jį. Taisai planas tačias, dēlei savo laiku nurodytų priežasčių, nebuvo nei "Lietuvos" nei kitų mūsų spaudos organų paremtas.

Dabar šiai kėblus ir svarbus vokiečių užimtosios Lietuvos žmonių šelpimo klausimas yra išrištas. Dr. Gaigalaitis praneša, kad tveriai komitetas, kurisai užsiims reikalais šelpimo lietuvių vokiečių užimtoje Lietuvos dalyse.

Dr. Gaigalaitis praneša, kad labai reikalinga drabužių, šes viskas Lietuvoje išdeginta ir daugelis pabėgo tiktai su tuom, ką ant savės turėjo. Priegto dabar viskas dvi gubai pabrangė. Truksta labai vaistų ir vaikams maisto. Pranešas sako, kad siųsti pašelpo pinigų yra geriausiai per bankus.

Smulkmenų apie tveriamąją komitetą nepranešama. Nežinia, kas tveria komitetą nei kas turės tai komitetan ineiti. Reikia tikėtis, kad neužilgo bus prisistatę pinių informacijų apie visą šį reikalą.

Kol kas šį komitetą reikia skaityti tinkamiausiu klausimo išrišimu, jeigu komitetas bus tinkamai suorganizuotas ir tinkamai išplės savo veikimą.

Leis knyga apie Lietuvą. "Tėvynėje" pranešama, kad Amerikos Lietuvių Spaudos Draugija tariasi kuoveikliausiai išleisti Dr. J. Šliupo parašytą angly kalboje

knyga apie Lietuvą. Žadamoji leisti knyga vadinas: "Lithuania in Retrospect ant Prospect" (Lietuva Praeities ir Ateities Atžvilgiu). Jinai susidėsianti iš apie 100 puslapių, busi išleista 5,000 exempliarų.

Jeigu ištikrųjų panašiai butų elgiamasi, tai "Liet. Draugija", jeigu tai dėtusi su josios zinia, butų verta labai didelio papeikimo. Sulyg p. Žemaitės žodžių, "kelioms gimnazistėms nabagėlėms atsakė stačiai, kad—bedievės negaus pašelpo." Jeigu taip atsiktiko ištikrųjų, tai nesunku butų p. Žemaitėi smulkiau tuos atsikimus paduoti. Reikėtų nurodyti laiką, vietą ir ypatas, su kuriomis taip pasielgta.

Nuogam žodžiui tikėti yra labai sunku. Mės norime priminti atsiktikimą su Karmelity bažnyčia, kuriai, kaip p. Žemaitė buvo pranešusi ankščiau, paskirta 500 rublių iš pinigų nukentėjusiems nuo karės. Tas irgi rodėsi faktas. Vėliaus paaiškėjo, kad ne Karmelity bažnyčiai paskirta tie pinigai, bet vietiniam komitetui nukentėjusiems šelpiti. Po tokiom prityrimui galima reikalauti, kad butų bent šiek-tiek prirodoma tai, kas kalbama.

Kiti priekaištai yra, pvz., tame, kad suaugę, sveiki ir druti vyrai negauna pašelpo, o vaikai, senės ir seneliai gauna. Žinoma yra, kad draugija turi apmėbežuotas lėšas. Visų sušelpiti jina neišgali. Kam duoti pirmenybę? Kiek mums žinoma, visame civilizuoame pasaulyje duodama pirmenybė silpniesiems. Taip daro ir "Liet. Draugija". Stebėrina butų, jeigu kitaip elgtųsi. O p. Žemaitė kaip sykis ir prikiša tai, kas visame civilizuoame pasaulyje yra priimta už neuzginčijamą taisyklę.

Taipogi jina sako, kad puse pašelpo bobelės atiduodancios ant mišų ir čekvių. Pasakytume, kad kvailos bobos, jeigu taip daro. Bet ką tas turi su "Liet. Draugija?"

Prikišama, kad draugijoje gubernatoriai ir stačiatikių vyskupas esą garbės nariai. Kas tame blogo, jeigu tas pagelbsti draugijai gauti iš vyriausybės daugiau pašelpo? Ypatingai keistas Žemaitės lupose tasai stačiatikystės iškišimas. Ar butų geriau, jeigu "Liet. Dr-ja" pradėtų spjauyti ant gubernatorių bei kitų ir tuom atkirstų sau kelią prie gaunamųjų pašelpų, kuriomis naudojasi lietuvių?

Ponios Žemaitės užsiuoline maža yra argumentu, su kuriais rimtai tegalima skaitytis, o su kuriais galima, tai jie dar reikalauja patikrinimo. Visas rašinys yra tokio tono, kad įsiai visai netinka vienai geriausiųjų mūsų literatūrai, ypatingai dabartiniojo momentu. Ponai Žemaitė reikėtų pasimokyti kiek pakantos iš ty, kuriaos jūiai skaito savo priešais.

Nenoromis puola akin vienas supuolimas. Kuomet važiuo Amerikon p. Šimkus, "Liet. Dr-jos" atstovas, p. Žemaitė pasirodė Amerikos lietuvių spaudoje su savo nepamatutuais užpuolimais ant tos draugijos. Dabar Amerikon toji draugija siūnčia savo antrą igaliotinį, p. Žmuidzinavičių. Drauge su tuom pasirodo ir antrasai užsiuolimas ant "Liet. Dr-jos."

NUSUSIMAS.

Ir ištikro... Jei jys neskaitytote save internacionalistų gaujos nariais—jys demonstruotė tik savą protišką nusūsimą... Jei jys turite palinkimą gerbi ir darbuotis savo tautos labui—jys esate protiški nusūseliai! Nusūseliai!... Jei esate samyiliai ir mylite tą, kas jums yra brangu—esate nusūseliai!... Jei žmogus turi savo gražų namą, šeimyną neprimodo, nei nebando prirodyti. O be to pasakymas yra tuščias. Apie tai, kad "algos didžiausios," p. Žemaitė reikėtų paduoti ką nors apčiuopiamesnio, bet ne tuščią pasakymą. Jeigu taip yra, kaip p. Žemaitė sako, tai nesunku butų, paėmus skaitlines rankon, viską kuoaikšniai išrodyti. O kol jina to nedaro, tai vien nepamatuoję josios žodžių negalima rimtai priimti.

Antras sunkus užmetimas yra jau vartoto josios užmetimo paktuojimas, būtent: šelpiamųjų pajojimas per "katalikišką rėtį," tai yra aplenkimas pašelpoje ty, kurie nėra katalikai. Ponai Žemaitė sako, kad įtaisytose prieglausė gimnazijų mokiniams ir mokinėms prižiurima poterių, mišų lankymo ir brostų nešiojimo, ir jeigu kas nors priešingas, tai galvija "sau patvoryje sėdėti." Užmetimas, be abejonės, sunkus.

NUSUSIMAS.

Ir ištikro... Jei jys neskaitytote save internacionalistų gaujos nariais—jys demonstruotė tik savą protišką nusūsimą... Jei jys turite palinkimą gerbi ir darbuotis savo tautos labui—jys esate protiški nusūseliai! Nusūseliai!... Jei esate samyiliai ir mylite tą, kas jums yra brangu—esate nusūseliai!... Jei žmogus turi savo gražų namą, šeimyną neprimodo, nei nebando prirodyti. O be to pasakymas yra tuščias. Apie tai, kad "algos didžiausios," p. Žemaitė reikėtų paduoti ką nors apčiuopiamesnio, bet ne tuščią pasakymą. Jeigu taip yra, kaip p. Žemaitė sako, tai nesunku butų, paėmus skaitlines rankon, viską kuoaikšniai išrodyti. O kol jina to nedaro, tai vien nepamatuoję josios žodžių negalima rimtai priimti.

Antras sunkus užmetimas yra jau vartoto josios užmetimo paktuojimas, būtent: šelpiamųjų pajojimas per "katalikišką rėtį," tai yra aplenkimas pašelpoje ty, kurie nėra katalikai. Ponai Žemaitė sako, kad įtaisytose prieglausė gimnazijų mokiniams ir mokinėms prižiurima poterių, mišų lankymo ir brostų nešiojimo, ir jeigu kas nors priešingas, tai galvija "sau patvoryje sėdėti." Užmetimas, be abejonės, sunkus.

NUSUSIMAS.

Ir ištikro... Jei jys neskaitytote save internacionalistų gaujos nariais—jys demonstruotė tik savą protišką nusūsimą... Jei jys turite palinkimą gerbi ir darbuotis savo tautos labui—jys esate protiški nusūseliai! Nusūseliai!... Jei esate samyiliai ir mylite tą, kas jums yra brangu—esate nusūseliai!... Jei žmogus turi savo gražų namą, šeimyną neprimodo, nei nebando prirodyti. O be to pasakymas yra tuščias. Apie tai, kad "algos didžiausios," p. Žemaitė reikėtų paduoti ką nors apčiuopiamesnio, bet ne tuščią pasakymą. Jeigu taip yra, kaip p. Žemaitė sako, tai nesunku butų, paėmus skaitlines rankon, viską kuoaikšniai išrodyti. O kol jina to nedaro, tai vien nepamatuoję josios žodžių negalima rimtai priimti.

Leiskite lietuviškoje kalboje laikraščius ir taisyti-purvinkite, žiurkite lietuvių ir visą jų kultūrišką judėjimą—tasyk jys nebusite protiški nusūseliai!... Ir ištikro lietuvių visuomenė ar yra per daug kantri, ar beprotiška, kad palaiko tokius šašus, kurie žėdžia visus lietuvių! Žmonės! Atbuskite!...

Gudriais save reiklamuojanti mūsų internacionalistų gaujos nariai turi vieną neužslepiamą kvailybę. Niekina lietuvių visą judėjimą—niekina visus lietuvius; teria jų garbę—tiesiog žėdžia, o nuo lietuvių niekur atsikirti negali! Jei jys nepripažįstate lietuvių—jų kultūrinio judėjimo—nuspaukit ant visko, kas yra lietuviška, ir eikit sau po šimtis plynių! Mės be tokių apsieisime!

Eikite sau, kad jys nei balso nebūtų girdėt—tasyk mės jumi vadinsime teisingais, nes atskirsite nuo ty, kurių nekenčiame, kuriuos purvinate ir žėdiziate! Dabar jys esate, kaip ir pikštašiai, nuo kurių mės negalime išsigdyti!

Buy. "L. Mintis" Skaitlytojams.

Po asmeniškio pasikalbėjimo su gerb. Dr. Jonu Šliupu ir po nuodugnaus ir visapusiško dalykų stovio apkalbėjimo, aš, Zigmąs Vitkauskas, anuomet Laisvosios Minties leidėjas ir redaktorius, ir p. A. Rimka, Jaunosios Lietuvos leidėjas ir redaktorius buvome nusprendę suorganizuoti ir sutverti bendrovę, kuri toliau turėjo leisti mėnesinį Jaunąją Lietuvą ir savaitinę Pažvalgą. Iš Laisvosios Minties padarėme Pažvalgą, nes aš, Z. Vitkauskas, ir p. Rimka, po apkalbėjimo L. Minties vardo, priėmome prie išvedimo, kad tas vardas savitainiam laikraščiui visai netinka.

Kaip jau buvo pirmame Pažvalgos numerje pasakyta, aš ir p. Rimka pilnai sutikova, kad mudu abu redaguosime Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą. Sulyg sutarties turėjome abu spęsti, kokius raštus dėti mūsų leidžiamuosna laikraščiuosna, o kokius ne. Svarbesniuose biznio dalykuose irgi turėjome abu tartis. Abudu sutikome, jei turėsime pinigų ir galėsime išlaikyti, tai leisime abu laikraščius—Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą, bet jei nebus pinigų viešam laikraščiui leisti, tai neleišime nei antro. Vienu žodžiu, turėjo arba gyvuoti ir Jaunąja Lietuva ir Pažvalga, arba abudu mirti.

Sakėva, kad sukoncentravę savo spēkas stengsimasi surasti žmonių, kurie pritaris svarbiu mūsų darbu ir panorės dirbti drauge su mumis. Manėva suorganizuoti ir įsteigti stiprią laikraščiams ir knygoms leisti bendrovę, kuriai paskyrėva ir vardą—Bendrovė Lietuvių Raštams Leisti. Buva pilnas vilties. Maniau dirbti toje bendrovėje sulyg savo išgalės. Pilnai tikėjau, kad pradėta pavyzdingas ir labai naudingas darbas, kuriam pasisekimas, maniau, yra veik neabejotinas.

Be to nepermačiau to, kas toliau laukė.

Toliau pasirodė, kad mano draugas-pusininkas visai nepagėdaujau tartis su manimi biznio kaluose. Tveriamosios bendrovės susirinkimuose apsiėreikiė vieša agitacija už Jaunąją Lietuvą. Atsirado ir "šalininkų." Toliau pasirodė, kad p. Rimka nepagėdaujau manęs prie laikraščių redagavimo. Jis vienas nori absoliutiškai Jaunąją Lietuvą redaguoti.

Kuomet paaiškėjo, kad dēlei finansų abiejų laikraščių siuomet leisti negalima, po ilgo pasikalbėjimo tveriamosios bendrovės direktoriai ir aš—sutikome leisti tik Jaunąją Lietuvą, vien tik bus reikalaujama, kad p. Rimka, sulaukęs rūšies valkatomis, kurie neturi savo namų, nei šeimynos, bet gal-gale jys privalotė neturėti savo tautos. Turite buti šsvajotos internacionalistų gaujos narių.

Būsi jys išaugstinti ir protiškais milžinais tapsite, jei jys kvailinsite minia, sakdami, kad gali buti rojus ant žemės. Mat, kur slepiasi jysų gvelrumas... Reikiška—turite permaint temą, tai ir viskas... Turite pjudyti Jurgį prieš Jurgį ir sakyti, kad tai yra kliasų kova. Turite purvinti ypatas ir sakyti, kad tai kovėmetimas, be abejonės, sunkus.

Leiskite lietuviškoje kalboje laikraščius ir taisyti-purvinkite, žiurkite lietuvių ir visą jų kultūrišką judėjimą—tasyk jys nebusite protiški nusūseliai!... Ir ištikro lietuvių visuomenė ar yra per daug kantri, ar beprotiška, kad palaiko tokius šašus, kurie žėdžia visus lietuvių! Žmonės! Atbuskite!...

Gudriais save reiklamuojanti mūsų internacionalistų gaujos nariai turi vieną neužslepiamą kvailybę. Niekina lietuvių visą judėjimą—niekina visus lietuvius; teria jų garbę—tiesiog žėdžia, o nuo lietuvių niekur atsikirti negali! Jei jys nepripažįstate lietuvių—jų kultūrinio judėjimo—nuspaukit ant visko, kas yra lietuviška, ir eikit sau po šimtis plynių! Mės be tokių apsieisime!

Eikite sau, kad jys nei balso nebūtų girdėt—tasyk mės jumi vadinsime teisingais, nes atskirsite nuo ty, kurių nekenčiame, kuriuos purvinate ir žėdiziate! Dabar jys esate, kaip ir pikštašiai, nuo kurių mės negalime išsigdyti!

Buy. "L. Mintis" Skaitlytojams.

Po asmeniškio pasikalbėjimo su gerb. Dr. Jonu Šliupu ir po nuodugnaus ir visapusiško dalykų stovio apkalbėjimo, aš, Zigmąs Vitkauskas, anuomet Laisvosios Minties leidėjas ir redaktorius, ir p. A. Rimka, Jaunosios Lietuvos leidėjas ir redaktorius buvome nusprendę suorganizuoti ir sutverti bendrovę, kuri toliau turėjo leisti mėnesinį Jaunąją Lietuvą ir savaitinę Pažvalgą. Iš Laisvosios Minties padarėme Pažvalgą, nes aš, Z. Vitkauskas, ir p. Rimka, po apkalbėjimo L. Minties vardo, priėmome prie išvedimo, kad tas vardas savitainiam laikraščiui visai netinka.

Kaip jau buvo pirmame Pažvalgos numerje pasakyta, aš ir p. Rimka pilnai sutikova, kad mudu abu redaguosime Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą. Sulyg sutarties turėjome abu spęsti, kokius raštus dėti mūsų leidžiamuosna laikraščiuosna, o kokius ne. Svarbesniuose biznio dalykuose irgi turėjome abu tartis. Abudu sutikome, jei turėsime pinigų ir galėsime išlaikyti, tai leisime abu laikraščius—Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą, bet jei nebus pinigų viešam laikraščiui leisti, tai neleišime nei antro. Vienu žodžiu, turėjo arba gyvuoti ir Jaunąja Lietuva ir Pažvalga, arba abudu mirti.

Sakėva, kad sukoncentravę savo spēkas stengsimasi surasti žmonių, kurie pritaris svarbiu mūsų darbu ir panorės dirbti drauge su mumis. Manėva suorganizuoti ir įsteigti stiprią laikraščiams ir knygoms leisti bendrovę, kuriai paskyrėva ir vardą—Bendrovė Lietuvių Raštams Leisti. Buva pilnas vilties. Maniau dirbti toje bendrovėje sulyg savo išgalės. Pilnai tikėjau, kad pradėta pavyzdingas ir labai naudingas darbas, kuriam pasisekimas, maniau, yra veik neabejotinas.

Be to nepermačiau to, kas toliau laukė.

Leiskite lietuviškoje kalboje laikraščius ir taisyti-purvinkite, žiurkite lietuvių ir visą jų kultūrišką judėjimą—tasyk jys nebusite protiški nusūseliai!... Ir ištikro lietuvių visuomenė ar yra per daug kantri, ar beprotiška, kad palaiko tokius šašus, kurie žėdžia visus lietuvių! Žmonės! Atbuskite!...

Gudriais save reiklamuojanti mūsų internacionalistų gaujos nariai turi vieną neužslepiamą kvailybę. Niekina lietuvių visą judėjimą—niekina visus lietuvius; teria jų garbę—tiesiog žėdžia, o nuo lietuvių niekur atsikirti negali! Jei jys nepripažįstate lietuvių—jų kultūrinio judėjimo—nuspaukit ant visko, kas yra lietuviška, ir eikit sau po šimtis plynių! Mės be tokių apsieisime!

Eikite sau, kad jys nei balso nebūtų girdėt—tasyk mės jumi vadinsime teisingais, nes atskirsite nuo ty, kurių nekenčiame, kuriuos purvinate ir žėdiziate! Dabar jys esate, kaip ir pikštašiai, nuo kurių mės negalime išsigdyti!

Buy. "L. Mintis" Skaitlytojams.

Po asmeniškio pasikalbėjimo su gerb. Dr. Jonu Šliupu ir po nuodugnaus ir visapusiško dalykų stovio apkalbėjimo, aš, Zigmąs Vitkauskas, anuomet Laisvosios Minties leidėjas ir redaktorius, ir p. A. Rimka, Jaunosios Lietuvos leidėjas ir redaktorius buvome nusprendę suorganizuoti ir sutverti bendrovę, kuri toliau turėjo leisti mėnesinį Jaunąją Lietuvą ir savaitinę Pažvalgą. Iš Laisvosios Minties padarėme Pažvalgą, nes aš, Z. Vitkauskas, ir p. Rimka, po apkalbėjimo L. Minties vardo, priėmome prie išvedimo, kad tas vardas savitainiam laikraščiui visai netinka.

Kaip jau buvo pirmame Pažvalgos numerje pasakyta, aš ir p. Rimka pilnai sutikova, kad mudu abu redaguosime Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą. Sulyg sutarties turėjome abu spęsti, kokius raštus dėti mūsų leidžiamuosna laikraščiuosna, o kokius ne. Svarbesniuose biznio dalykuose irgi turėjome abu tartis. Abudu sutikome, jei turėsime pinigų ir galėsime išlaikyti, tai leisime abu laikraščius—Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą, bet jei nebus pinigų viešam laikraščiui leisti, tai neleišime nei antro. Vienu žodžiu, turėjo arba gyvuoti ir Jaunąja Lietuva ir Pažvalga, arba abudu mirti.

Sakėva, kad sukoncentravę savo spēkas stengsimasi surasti žmonių, kurie pritaris svarbiu mūsų darbu ir panorės dirbti drauge su mumis. Manėva suorganizuoti ir įsteigti stiprią laikraščiams ir knygoms leisti bendrovę, kuriai paskyrėva ir vardą—Bendrovė Lietuvių Raštams Leisti. Buva pilnas vilties. Maniau dirbti toje bendrovėje sulyg savo išgalės. Pilnai tikėjau, kad pradėta pavyzdingas ir labai naudingas darbas, kuriam pasisekimas, maniau, yra veik neabejotinas.

Be to nepermačiau to, kas toliau laukė.

Toliau pasirodė, kad mano draugas-pusininkas visai nepagėdaujau tartis su manimi biznio kaluose. Tveriamosios bendrovės susirinkimuose apsiėreikiė vieša agitacija už Jaunąją Lietuvą. Atsirado ir "šalininkų." Toliau pasirodė, kad p. Rimka nepagėdaujau manęs prie laikraščių redagavimo. Jis vienas nori absoliutiškai Jaunąją Lietuvą redaguoti.

Kuomet paaiškėjo, kad dēlei finansų abiejų laikraščių siuomet leisti negalima, po ilgo pasikalbėjimo tveriamosios bendrovės direktoriai ir aš—sutikome leisti tik Jaunąją Lietuvą, vien tik bus reikalaujama, kad p. Rimka, sulaukęs rūšies valkatomis, kurie neturi savo namų, nei šeimynos, bet gal-gale jys privalotė neturėti savo tautos. Turite buti šsvajotos internacionalistų gaujos narių.

Būsi jys išaugstinti ir protiškais milžinais tapsite, jei jys kvailinsite minia, sakdami, kad gali buti rojus ant žemės. Mat, kur slepiasi jysų gvelrumas... Reikiška—turite permaint temą, tai ir viskas... Turite pjudyti Jurgį prieš Jurgį ir sakyti, kad tai yra kliasų kova. Turite purvinti ypatas ir sakyti, kad tai kovėmetimas, be abejonės, sunkus.

Leiskite lietuviškoje kalboje laikraščius ir taisyti-purvinkite, žiurkite lietuvių ir visą jų kultūrišką judėjimą—tasyk jys nebusite protiški nusūseliai!... Ir ištikro lietuvių visuomenė ar yra per daug kantri, ar beprotiška, kad palaiko tokius šašus, kurie žėdžia visus lietuvių! Žmonės! Atbuskite!...

Gudriais save reiklamuojanti mūsų internacionalistų gaujos nariai turi vieną neužslepiamą kvailybę. Niekina lietuvių visą judėjimą—niekina visus lietuvius; teria jų garbę—tiesiog žėdžia, o nuo lietuvių niekur atsikirti negali! Jei jys nepripažįstate lietuvių—jų kultūrinio judėjimo—nuspaukit ant visko, kas yra lietuviška, ir eikit sau po šimtis plynių! Mės be tokių apsieisime!

Eikite sau, kad jys nei balso nebūtų girdėt—tasyk mės jumi vadinsime teisingais, nes atskirsite nuo ty, kurių nekenčiame, kuriuos purvinate ir žėdiziate! Dabar jys esate, kaip ir pikštašiai, nuo kurių mės negalime išsigdyti!

Buy. "L. Mintis" Skaitlytojams.

Po asmeniškio pasikalbėjimo su gerb. Dr. Jonu Šliupu ir po nuodugnaus ir visapusiško dalykų stovio apkalbėjimo, aš, Zigmąs Vitkauskas, anuomet Laisvosios Minties leidėjas ir redaktorius, ir p. A. Rimka, Jaunosios Lietuvos leidėjas ir redaktorius buvome nusprendę suorganizuoti ir sutverti bendrovę, kuri toliau turėjo leisti mėnesinį Jaunąją Lietuvą ir savaitinę Pažvalgą. Iš Laisvosios Minties padarėme Pažvalgą, nes aš, Z. Vitkauskas, ir p. Rimka, po apkalbėjimo L. Minties vardo, priėmome prie išvedimo, kad tas vardas savitainiam laikraščiui visai netinka.

Kaip jau buvo pirmame Pažvalgos numerje pasakyta, aš ir p. Rimka pilnai sutikova, kad mudu abu redaguosime Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą. Sulyg sutarties turėjome abu spęsti, kokius raštus dėti mūsų leidžiamuosna laikraščiuosna, o kokius ne. Svarbesniuose biznio dalykuose irgi turėjome abu tartis. Abudu sutikome, jei turėsime pinigų ir galėsime išlaikyti, tai leisime abu laikraščius—Pažvalgą ir Jaunąją Lietuvą, bet jei nebus pinigų viešam laikraščiui leisti, tai neleišime nei antro. Vienu žodžiu, turėjo arba gyvuoti ir Jaunąja Lietuva ir Pažvalga, arba abudu mirti.

Sakėva, kad sukoncentravę savo spēkas stengsimasi surasti žmonių, kurie pritaris svarbiu mūsų darbu ir panorės dirbti drauge su mumis. Manėva suorganizuoti ir įsteigti stiprią laikraščiams ir knygoms leisti bendrovę, kuriai paskyrėva ir vardą—Bendrovė Lietuvi

Jules Verne.

VELIAVOS AKYVAIZDOJE.

Lietuvių kalbon vertė A. Jakunas.
(Tęsa.)

Jie perėjo per įstaigos paprastuosius kambarius ir privatus gyvenimus, direktoriui bei palivoms tarskanti rupeštingumą, su koku ligoniai yra prižiūrimi.—rupeštingumą, jeigu tikėti direktoriui, daug didesni negu jie galėtų savo šeimynose rasti,—ir pasididžiuojant atsielotomis pasekmėmis, kurios užtarnavo įstaigai jos teisingai apkalnuojamą pasisekimą.

Grafas d'Artigas su matomu žingeidumu klausėsi begalinio jojo tamskėjimo, tuom, rasi, tikslu, kad geriau užsėdęs tūrėtų savo atsilankymo sieki. Tačiau, pavaikėjęs jiem apie valandą laiko aplinkui, jisai pabandė pastebėti.

— Gerbiama, ar tarp jūsų ligonių nėra vieno, apie kurį kiek laiko atgal buvo daug kalbėta ir kurio buvimas čia nemažai prisidėjo prie visuomenės atydos atkreipimo į "Sveikatos Namą?"

— Jūs, grafe, manote apie Tamą Rochą, ar spėjate?—pasiteiravo direktorius.

— Tikrai taip—tą francūzų—tą išradėją, kurio proto stovis, sakoma, abejotinas.

— Labai abejotinas, grafe, ir, rasi, tas yra gerai. Mano manymu, žmonija neturi ką laimėti iš jo išradimų, jų naudojimas padidintų ir taip jau skaitlingas naikinimo priemones.

— Tamista išmintingai kalbate, ir aš pilnai sutinku su jumis. Tikroji pažanga guli ne toje linkmėje, ir aš skaitau žmonijos priešais visus tuos, kurie eina šia netikusia linkme. Bet ar tasai išradėjas yra visiškai netekęs proto?

— Visiškai, tai ne; vien tik kaslink tų dalykų, kurie liečia kasdieninį gyvenimą. Šiuom atžvilgiu jisai yra netekęs nuovokos nei atsakomybės. Jojo, kaip išradėjo, genijus yra tačiau svarkoje. Šisai pergyveno jojo moralę degeneraciją, ir jeigu paikys jojo reikalavimai būtų buvę išpildyti, tai aš neabejoju, kad jisai būtų išradęs naują naikinimo priemonę—be kurios pasaulis gali kuopnikiausiai apsieiti.

— Kaip jūs, Tamista, sakote, kuopnikiausiai,—pakartojo grafas, ir kapitonas galvos linktelėjimu išreiškė savo pritarimą.

— Vienok jūs, grafe, galėsite patį spresti, kadangi štai čia yra paviljonas, kurį užima Tamas Rochas. Jeigu jojo uždarymas ir yra pateisinamas visuomenės saugumo atžvilgiu, tai visgi jis yra prižiūrimas su visa prigrūdinčia jam pagarba ir atyda, kokios reikalauja jojo stovis. Šale to, "Sveikatos Namas" yra nepasiekiamas visokiomis ypatoms, kurios galėtų.....

Direktorius užbaigė sakinį ženklingu galvos pakreipimu, kas išaukė keistą nusišypojimą ant svečio lūpų.

— Bet,—pasiteiravo grafas,—ar Tamas Rochas niekuomet nėra paliekamas vieny tamos?

— Niekuomet, grafe, niekuomet. Jisai turi nuolatinį prižiūrėtoją, kurisai pažįsta prigimtąją Rocho kalbą ir kuotydziausiai jį daboja. Jeigu kokių nors būdu ligonis išduotų ką nors, kas turėtų ryšį su jojo išradimu, tai toksai dalykas būtų tuojau užrašytas ir atsakomo teisejo apsvartytas.

Čia grafas d'Artigas metė greitą ir ženklingą žvilgsnį į kapitoną Spade, kurisai atsakė pamojimu, aiškiai reikšiančiu žodžius: "Aš suprantu." Ir jeigu kas nors būtų sekęs kapitoną laike jojo atsilankymo, tai toksai žmogus būtų pastebėjęs, kad jisai su didžiausiu smulkmenišku tyrineja tą parko dalį, kuri buvo aplinkui Paviljoną No. 17, ir taipogi įvairius takus, kurie vedė prie to paviljono,—rasi, turėdamas kokį nors iškalno sugalvotą planą.

Paviljono daržas stovėjo arti augstos sienos, kuria visas parkas buvo apvestas, o nuo anos pusės sienos žemė palengva ėjo žemyn linkui dešiniojo Neuse upės kranto.

Patsai paviljonas buvo vieno angsto trioba, su itališko stiliaus terasa ant viršaus. Viduryje buvo du kambariai apkaustytais langais. Abiem šaliomis ir iš užkalio namo buvo kruvės medžių, kurie tuom laiku buvo išsprogę jau pilnan lapais. Iš priešakio buvo vėsi, žalio aksomo pieva, padailinta krumais ir puikii varšų žolynais. Visas daržas turėjo virš apie pusės akro ir buvo pavestas išimtinam naudojimuisi Tamo Rocho, kurisai, savo sargo prižiūrimas, galėjo jame vaikščioti sau, kiek tikitai norėjo.

Kuomet grafas d'Artigas, kapitonas Spade ir direktorius inėjo į daržą, tai pirma upata, kurią jie pamatė, buvo sargas Gaydonas, kurisai stovėjo prie paviljono durų. Direktoriui nepastebiant, grafas d'Artigas apžiūrino sargą su nepaprastu akvumu.

Tai nebuvo pirmas kartas, kad nepažįstami žmonės ateitų pažiūrėti Paviljono No. 17 gyventojų, nes francūzas išradėjas buvo teisingai skaitomas įdomiausia "Sveikatos Namą" gyventoju. Tačiau Gaydonas atyda atkreipė į save nepaprastu atsilankysiu, kurių tautybės jisai nežinojo. Jeigu grafo d'Artigas vardas jam buvo žinomas, tai visgi jisai neturėjo progos susitikti su šiuom ponu laike pastarojo atsilankymų į rytinius portus. Tatai jisai nieko nežinojo apie tai, kuom buvo grafas. Nežinojo jisai nei to, kad laivas "Eba" sustojo ant įkaro Neuse upės įtaikoje, pirst pat kalvos, ant kurios stovėjo "Sveikatos Namas."

— Gaydone,—paklausė direktorius,—kur yra Tamas Rochas?

— Tenai,—atsakė sargas, rodydamas į žmogų, kurisai užsėdęs vaikščiojo po medžiais užkalnyje paviljono.

— Grafini d'Artigasui yra leista aplankyti "Sveikatos Namą"—paaiškino direktorius,—ir jisai nenori išeiti nepamatęs Tamo Rocho, apie kurį žmonės pastaruoju laiku gan daug kalba.

— Ir būtų daug daugiau kalbėję,—prikėrė grafas,—jeigu Federale valdžia dėlei saugumo nebūtų uždariusi jojo.

— Reikalinga atsargumo priemonė, grafe.

— Reikalinga, kaip jūs pastebiate, ponas direktoriau. Pasaulio ramybei yra geriau, kad jojo paslaptis mirtų drauge su juom.

Pažiūrėję į grafą d'Artigasą, Gaydonas neištarė nei žodžio. Eidamas svečių priešakyje, jisai nutėjo link kruvos medžių, kur išradėjas šian ir ten žingsniavo.

Tamas Rochas neatkreipė į juos jokios atydos. Jisai matomai nežinojo, kad jie yra čia prie jojo.

Tuom pačiu laiku kapitonas Spade, budamas atsargiu, kad nesukelti nužiūrėjimo, smulkiai tyrinėjo artimas paviljono apielinkes ir parko galą, kame patsai paviljonas stovėjo. Nuo viršaus nusileidžiančių alėjų jisai lengvai galėjo matyti smailagalį stiebo, kurisai kyšojo virš parko sienos. Jisai vienu žvilgsniu pažino, kad tai yra "Ebbos" stiebas, ir todėl žinojo, kad šiena šioje vietoje stovėjo prie dešiniojo Neuse upės kranto.

Visa grafo d'Artigas atyda buvo atkreipta į francūzų išradėją. Pastarojo sveikata, kaip rodėsi, jokiū būdu nenukentėjo nuo uždarymo per aštuoniolika mėnesių; tačiau leista jojo išvaizda, nesuprantami mosikavimai rankomis, įdubusios akys ir nepaisymas to, kas aplinkui dedasi, net per daug aiškiai rodė proto įgijimą.

Galop Tamas Rochas puolė į sėdynę ir šakelės galu nupiešė tvirtovę ant alėjos smilčių. Pasakui atsiklaupęs jisai padarė eilę kalnelių, kurie matomai turėjo reikšti bastionus. Pasakui jisai nuskyne keletą lapų nuo aplinkinių medžių ir įkišo juos į kalnelius tartum daugelį mažų vėliavėlių. Visa tai jisai darė su didžiausiu rimtumu ir neatkreipdamas jokios atydos į žiurovus.

Tai buvo žaidimas kudičio, tačiau kudičiui būtų stokavę to ypatingo rimtumo.

— Ar jisai yra visiškai beprotis?—paklausė grafas d'Artigas, kurisai, nežiūrint paprastojo savo neišsidavimo, rodėsi apsvylęs.

— Aš perspėjau jus, grafe, kad nieko iš jojo negalima išgauti.

— Ar negalėtų jisai bent atkreipti į mus kiek nors atydos?

— Rodos, būtų sunku prikalbinti jį tai padaryti.

Paskui kreipdamasis į sargą, direktorius tarė: —Prakalbėkite į jį, Gaydone. Rasi, jisai atsakys jums.

— O, nesibijokite, jisai man tikrai tuojaus atsakys,—atsiliepė Gaydonas.

Jisai priėjo prie išradėjo ir, palytėdamas jojo petį, mandagiai tarė:—Tamai Roche!

Pastarasai pakėlė savo galvą, ir iš esančiųjų aplinkui upatų jisai, be abejonės, matė tikrai savo prižiūrėtoją, nors kapitonas Spade priėjo arti ir visi sudarė ratą aplinkui jį.

— Tamai Roche,—tesė toliaus Gaydonas, kalbėdamas angliškai,—štai čia atėjo keletas svečių pamatyti jus. Jie įdomauja jūsų sveikata—jūsų darbu.

Vien tikrai paskutinis žodis, rodėsi, atsiliepė į jojo samonę.

— Mano darbu?—jisai atsiliepė, taipogi anglų kalboje, kurią jisai žinojo kaip ir savą prigimtąją.

Paskui paimdamas akmenuką tarp rodomojo piršto ir nykščio ir sulenkęs pirštą, kaip kad vaikakai daro, lošdami "marbeliais", jisai šovė į vieną smilčių kruvą. Šioji išsibarstė, ir jisai pašoko iš džiaugsmo.

— Išnešioti į gabalėlius! Bastionas išnešioti į gabalėlius! Mano sprogalas viską sunaikino vienu smūgiu!—jisai sušuko, triumfo šviesai mušant iš jojo akių.

— Jūs matote,—tarė direktorius, kreipdamasis į grafą d'Artigasą,—Jojo išradimo mintis niekuomet neapleidžia jojo.

— Ir jisai mirs su jaja,—patvirtino prižiūrėtojas.

— Ar jūs, Gaydone, negalėtute prikalbinti jį apie jo fulguratorių?—paklausė direktorius.

— Aš pabandysiu, jeigu Tamista paliepsite man tai padaryti.

— Tai aš paliepiu, nes aš manau, kad tas bus įdomu grafini d'Artigasui.

— Žinoma,—sūtko grafas, kurio veidas nerodė jokių ženklių tų įjasmų, kurie virė jame.

Aš turiu persergeti jus, kad aš rizikuoju įstumi jį į kitą priepuolį,—pastebėjo Gaydonas.

— Jūs galite pertraukti kalbą, kuomet jūs manysite tai išmintinga esant. Pasakykite Tamui Rocho, kad svetimtautis nori tartis su juo apie jojo fulguratoriaus pirkimą.

— Bet ar jūs nesibijote, kad jisai gali išduoti paslaptį?—paklausė grafas.

Jisai prakalbo su tokiu greitumu, kad Gaydonas negalėjo sulaukyti nuslėgtėjimo pilno žvilgsnio, kurisai tačiau, kaip rodėsi, nei kiek nesujudino šalčio bajoro.

— Nesibijokite apie tai,—tarė sargas.—Jokiū prizadu negalima prikalbinti jį išduoti jojo paslaptį. Kol milijonai, kurių jisai reikalauja, nebus atskaityti ant jojo delno, tai jisai pasiliks kaip akmuo tylis.

— Aš kaip sykis milijonų su savim nesinešioju,—tyliai pastebėjo grafas.

Gaydonas vėl palytėjo Rocho petį ir pakartojo: —Tamai Roche, štai čia yra keli svetimtaučiai, kurie labai nori įgyti jūsų išradimą.

— Beprotis pažiūrėję.

— Mano išradimą—suriko jisai,—mano deflagratorių?

Šisai augas sujudimas aiškiai rodė neišvengiamą priepuolį, kurį Gaydonas žinojo ir kurį panašūs klavsimai visuomet pagimdavo.

NESUPRANTAMŲ ŽODŽIŲ ŽODYNELIS APYSAKAI "VELIAVOS AKYVAIZDOJE."

Degeneracija—išsigimimas.

Terasa—Plokščias stogas.

Portas—Prielanka.

Federale valdžia—Suv. Valstijų valdžia.

Bastionas—išsikūsinęs priekinis tvirtovės dalis.

Triumfas—Džiaugsmas iš pergalės.

Aburdas—Nesąmonė, kvailybė.

Aburdiškas—Nesąmoningas, kvailas.

(Tęsa Seka)

PRANĖSIMAS.

Dėlei susibūgusių aplinkybių, esame priversti aplėisti šiame numeryje "Pašnešėlių Kampelį" už ką skaitytojai malonės mums dovanoti. "Liet." Redakcija.

Ranką Paduokim!

Mūsų Tėvynę,
Vargsta, dejuoja,
Spaudžia vargų ją

Ašaros byra,
Maisyosi protas,
Svarstant nelaimių

Dieną ir naktį,
Baubia kanuolės,
Kulkos-gi krinta

Kur tik pažvelgsi,
Ugnis ir dumai
Turta naikina

Pilna lavonų
Mūsų laukuose,
Kraujo klanų tiek

Žmonės sumisę
Giriose slapstos,
Neturint kuoni

Broliai, Lietuviai!
Jei bent nors krislį
Meilės širdyse

Da turim;
Jei akim jautro,
Doro lietuvių

Antbaisenybių
Tų žiurim,—
Sėpkim' Tėvynę!

Gelbėkim' brolius,
Nes jie ten kencia,
Vaitoja!

Ranką paduokim!
Duosim! aukuokim!
Broliams nelaimės

Dienoje.
J. Žiedelis.

Kibirkštys.

Jau yra tokių "literatų", kurie naktį sapnuoja apie nebusus vadovėlius, o prabudę, ryte, paukšt apie tai į laikraštį.

Jeigu teisybė, kad iš Vabalo pasidarė Pruseika, tai ir aš tikiu evoliucijai.

Rugsėjo mėnesį "Keleivis" švęs naujus metus.

"Vinciavoja" "Keleivį" su naujais metais.

Prilyginimas: Brooklynas—tai pakajus; Griktas—tai to pakajaus maizytis taksuiks. Į pakajų ateina svečias (p. Simkū), o maizytis taksuiks ant svečia "kiaukši."

Mįslis: dar Darbininkas neužgimęs, o Darbas jau numiręs.

Kaip tik "Lietuva" praduria kokį debesį ties "Draugo" redakcija, tai lietus taip pila, kad "Draugo" pastogė išmuša Burbulus, didesnis ir už jaučio akį.

O dabar, prašau sukalbėti už "Darbo" dušią: viena amžina atsilis į tris kartus garbė buk socialistams. Amen.

Mielasai Juozai Gabry! Girdeju, kad pats esi šaunas lietuvis ir gerai moki kam reik užvažiuot per pašonę. Taigi aš su reikalauju.

Ar negalėtum parodyti, kaip mūsų lietuvaite nuo ištautėjimo išgelbėjus? Ana "Drauge" išrydinau, kad pirma buvo Petrolė, Anė, Mačė ir Antanina, o dabar perkrikštijo lietuviškam klostoriuje Gabriele, Valentina, Domicile, Bonaventura, Krescentija, Rarija, Angela, Marija Koleta ir ant kitokių "kolieku."

Sulyg mano prasto razumo, kam mums lietuviams pamėgdžioti, lyg savo gražią lietuvišką vardą neturėtum? Taigi ar nebutum įskavęs o "užbraukti" už tai kam pridėra. Ir taip jau merginų gaila, o dar čia jų vardus sukoliecinu...

Augstą Mikę pamainė trumpas Mikė. Augstas Mikė bent gerai bėgo nuo vokiečių, o trumpas Mikė, kad kartais tik nenubėgtų pas vokiečius.

Tas ponas "Draugo" "Burbulas" kiba bus koks "jėgamastis" ar kas, kad taip nusidžiaugė išdvejių krikštynų pas buvusius bėdėvius: pora doliarinių extra už tas krikštynas juk, dievaž, niekam ne pro šalį.

Nerinko nieks Pruseikos į prezidentus, tai pats susitvėrė sau L. Draugiją ir išsirinko save jos prezidentu.

Caras nusitūnė Nikalojų ant Kaukazo—all right. Be abejonės jis norėtų nusiųst ir Hindengurgį dar toliaus.

"Laisvė" negalėdama pasidaryti sau organystės, betveriant naują Susivienijimą Kanadoj, sumanė tvert konkurentę Tėvynės Myletojų Draugijai—ir organu apsimėta but. Išrodo, kaip tas pedliorius: išsivaryk jį per vienas duris, tai jis su savo "tavorais" per kitas.

"Keleivis" kiekvienam numerį deda: "Gerbiamejį "Keleivio" skaitytojai! Platinkit "Keleivį", kaippo darbininkų laikraštį."

Hm! Gal geriau tikėtų pasakius: "Platinkit "Keleivį", kaippo apgavinių daktarų apgarsinimų laikraštį."

Gal but tiesa, kad amerikiečiai moka bliufuoti. Bet, perskaičius "Jaunojo Lietuvoj" p Albino Rimkos "dovierennastį", gali tikrai pasakyti, kad ir europiečių nereikia du sykii lekeijos apie tai atkartoti.

Jurgis Spurgis.

Franciška Beržinskaitė-Kibartienė. Šios savaitės penkėlyje tikosi palaidota šv. Kazimiero kapinėse gerai žinoma Chicago lietuviams Franciška Beržinskaitė-Kibartienė.

Laidotuvės buvo milžiniškos. Pandėlio rytu, 9:30, vėlionės kūnas liko išlydėtas iš namų, 6139 Artesian av., dalyvaujant šešiams kunigams ir tokiu pat vargoninkų skaitliui. Kunas atveža prie kampos 47-tos ir Wood gatvių. Čia karštą paėmė nuo ratų ir iki šv. Kryžiaus bažnyčios ant savo pečių nešė nariai Lietuvių Jaunimo Rateljio, kuriame vėlionė buvo veikiama nare ir su kurio įsteigimu josios vardas yra ankštai surištas. Laidotuvės pasiekė bažnyčios 10 val. Bažnyčioje altoriai buvo gedulingai aprengti ir žvakės gedulingomis kukardomis apjuostos. Bažnyčioje laikyta ekekyjė ir dvejos gedulingos mišios. Žmonių buvo prisirinkus pilna bažnyčia, kurioje yra 1,600 sėdynių. Vienu laiku buvo tiek žmonių, kad negalima buvo rasti liuosos sėdynės. Laikė pamaldų giedoją sutartinai dalyvavusieji vargonininkai. Bažnyčioje pamokslą pasakė kun. Skrypkas.

Lygiai dvyliktoje valandoje kunas liko iš bažnyčios išlydėtas. Karstas nešta nuo bažnyčios iki kampei 46-tos gatvės ir Ashland ave., nuo kur iki kapinių lydėta važiuotai. Į kapus važiuavo begalinė procesija. Apskaičiuota, kad palydėjime dalyvavo 141 autombilius. Kapuosa važiuo 6 kunigai ir vargonininkų būrys. Ant kapinių, kurių pasiekta 2 val. po pietų, pasakyta du pamokslu. Kun. Al. Skrypkas pasakė pamokslą lietuvių kalboje, o kun. F. Serafino pamokslas buvo anglų kalboje. Lydėjime daly-

vavo didelis skaitlius ir anglų. Pusiau trečią valandą po pietų vėlionė jau ramiai ir amžinai, visu palikta, išėjosi paskutinėje savo buveinėje.

Vėlionė mirė praeitos savaitės serdos vakare, tuojaus po 10 val., apie tris savaites pasirgusi greitąja džiova. Jinai iškėjo už Prano Kibarto, "Jaunosios Lietuvos" išteigėjo ir žinomą lietuvių veikėją, 1913 metais. Vėlionė visuomet buvo silpnos sveikatos.

Praeitą žiemą jinai apsirgo bronchitu, ir tas, kaip manoma, prisukubino mirti. Gimė vėlionė Raseinių miestelyje, Lietuvoje, sausio 20 d. 1892 m. Sešių metų amžiuje drauge su tėvais atkeliavo Amerikon, kame baigė viešąją mokyklą ir pirklybos kolegiją. Nors ir čia užaugusi, jinai neturėjo savyje jokių sumerikoniškos žymių, paprastai matomų čia augusiam jaunime. Jinai visuomet buvo linkusi prie savų žmonių, lietuvių, ir jiems stengėsi, kuom galėdama, pagelbėti. Apart Liet. Jaunimo ratelio, jinai priklausė prie eilės ir kitų lietuviškųjų organizacijų. Būdama gero ir lypsnaus būvio, jinai buvo netikėtai savo vyro bei tėvų, bet ir visų pažįstamų mylima.

Josios gražūs darbai paliks visuose ilgą atmintį ir apgailestvimą be laiko nuvytusios prakalios gyvybės.

Mirė sunus. "Neseniai gimęs p. Šliakiams sunus pasimirė praeitą savaitę.

Maziausia unija. Chicagoje susitvėrė unija, kuri mažumai neturi sau lygios visoje Chicagoje, o, rasi, visose Suv. Valstijose ir net visame pasaulyje. Tai yra vadinama "Steeplejack's Union", kuri susideda iš bokštų laiptotojų, kurių aplamai yra mažai ir kurių amata yra labai pavojingas. Šioji unija susideda iš viso iš trijų narių.

Keli faktai apie Chicago. Naujoji Chicago miesto rodyklė (City Directory), išleista šios savaitės penkėlyje, suteikia pluoštelį įdomių žinių apie mūsų miestą. Kaip jinai rodo, Chicago dabar turi 2,550,000 gyventojų. Praeitais metais jinai turėjo 50,000 mažiau. Išviso yra suvirš 1,000,000 įvairių pavardžių. Kai kuriuos pavardes nešioja daugelis žmonių. Daugiausia yra "Johnson", kurių prisiskaitoma 9,211. Toliaus eina Smith'ai, Anderson'ai, Miller'ai, Peterson'ai, Nelson'ai, Brown'ai ir t.t. Ilgiausia pavardė yra sekanti (matomai greikiška): James J. Pappatheodorokomontourgetopolous. Šios pavardės nešiotojas yra savininku restorano prie So. Halsted st. O štai kitas ilgos pavardės pavyzdys: Logwieszkowszmsrski. Tarp trumpųjų pavardžių yra daug iš dviejų raidžių. Štai keletas pavyzdžių: Ek, Ex, To, Wu. Tarp sunkiai ištariamųjų ar keistųjų pavardžių yra, pvzd., Grzbk, Ksh, Szwmsk.

Moksleivių seimas. Šios savaitės pėtnyčioje ir subatoje įvyksta ketvirtasai Lietuvių Moksleivių Susivienijimo seimas. Seimo posėdžiai prasideda pėtnyčios rytu, 10 val. Vieta posėdžiams paskirta "Aušros" svetainė, 3149 So. Halsted st. Seimo laiku rengiama vakarų su paskaitomis.

Vakaras moksleivių naudai. Ateinantį nedėdienį, rugsėjo 19 dieną, "Dramos Draugija" sezo- no atidarymui, vaidins Meladzio svetainėje moksleivių naudai du veikalelius: "Abėjotina Upatė" ir "As Numiriau." Vaidinime žada dalyvauti gabiausios "Dramos" Draugijos spēkos.

Kas supranta svarbą susėpimo moksleivių, tikiuosi, savo atsilankymu parems šį vakarą. Lošimas prasidės 7 v. v. Po lošimų—šokiai.

Prelekcija. TMD. 28 kuopa rengia prelekciją, kuri atsisbuosioje pėtnyčioje, rugsėjo 17 d., Meladzio svetainėje, 7:30 val. valinė procesija. Apskaičiuota, kad palydėjime dalyvavo 141 autombilius. Kapuosa važiuo 6 kunigai ir vargonininkų būrys. Ant kapinių, kurių pasiekta 2 val. po pietų, pasakyta du pamokslu. Kun. Al. Skrypkas pasakė pamokslą lietuvių kalboje, o kun. F. Serafino pamokslas buvo anglų kalboje. Lydėjime daly-

vo darbu naudai nukentėjusiųjų nuo karės Lietuvoje, yra nutarę rengti koncertą tam pačiam nukentėjusiųjų šelpimo tikslui. Koncertas bus surengta kuomet aors lapkričio mėnesyje.

Prakalbos. Šios suvatos vakare, 8 val., Baukaus svetainėje englewoodiečių Tėvynės Myletojų Draugijos kuopa renkia prakalbų vakarą.

Bažnytinis koncertas. Praeitą nedėdienį šv. Kryžiaus parapijos nunoje bažnyčioje buvo surengtas didelis koncertas, kurio programo išpildyme dalyvavo eilė pasizymėjusių vietos lietuvių mūzikų ir taipogi amerikų, taipgi chorai. Koncertas labai gražiai pavyko. Pastebėtina, kad sąryšyje su koncertu kilo nesuipratimų. Kai kurie parapijonis buvo labai nustebinti tuom, kad, girdi, kaip galima rengti bažnyčiose tokius "bedieviškus" dalykus, kaip koncertas. Prie bažnyčios buvo susirinkusi milžiniška minia, kurios sutvarkymui reikėjo policijos. Ypač "neuzganėdintos" buvo davatkėles iš tokio bažnyčios "išnevožijimo." Koncerto klausėsi didelis būrys. X.

VIUOKELIAI.

DIDŽIULĖ LAIMĖ.

Ponas Baščinskas, pradėda kalbinti savo kelionės draugą sekančiais:

— Turite Tamstos vaikų?

— Taip, turiu vieną sunų.

— Ar ruko?

— Niekaados neima nei į burną.

— Gerai, labai gerai, nes tabakas blogas, papratinas.

— Ar eina kada į salionus?

— Jis nežino, kas tai yra.

— Laimingas! O naktimis ar vėlai eina gult?

Parduodama murtinis namas prie
Farnell av. ir 35-tos gat., trima at-
stais ir užpakali medinis, abu la-
biai. \$500 reikla įnešti, o liku-
sima lengvomis išlygomis. Atkrei-
ti reikla A. Olszewskio Bankon. 3332

BARGANAS UŽ \$1,800.00.
Imokėk \$500, o likusius ant išmo-
kėjimo. Patį gyvenkite pirmame
etape ir imkite randą už antrą eta-
pą. Pulk ent dviejų pagyvenimų
modulius staba. Vienas filatas turi
6 kambarius, o kitas filatas turi 4
kambarius. Gražus, ligas lotas ant
38-tos gat. tarp Halsted ir Auburn av.
Olszewskio Bankas.

MOKYKIS BARBERYSTES.
Praktiški Nurodymai.
Išmokėjimas \$25.00.
Franklin d. d. d. d. d.
Tri—City Barber College,
608 W. Madison st., arba 819 State st.,
Chicago, Ill.

Joseph J. Elias, Savininkas
4600-4602 S. Wood St., Chicago.
Pirmame pinigais i Banką užde-
dinti nuo vieno doliaro ir daugiau
ir mokame trečią procentą ratomis
ant moty. Siūnėlame pinigais i vi-
są svetlo dalis pinigais, greitai ir tel-
singai, o svetimų žemių pinigais mal-
noms, perkame ir parduodame. Par-
duodame šifkortes ant visų linijų i
kurių ir iš krajaus, taipgi tikietus
ant gėžinkelių po visą Ameriką ir
Europą.

Mūsų Banka išdirba įvairius raštus
ir dokumentus visose kalbose ir duo-
da rodą lietuviams visokius at-
stiktuosius ir reikalauose ypatingai i
per laiskus. Tik kreipkitės viršmū-
tų antraštė.

NEW CITY SAVINGS BANK
4601 So. Ashland ave., Chicago.
A. J. BIERZYNSKI, pres.
Pirmame banko pinigais i moka 3%.
Už sudėtus pinigais mūsų banko duo-
dame čekių knygtę, iš kurios para-
syti čekiai tinka visur. Siūnėlame pin-
gais ant Real Estate. Perka ir pardu-
da namus ir lotus. Išamdo bankines
skrynelas (boxes) po \$2.50 metams.
Parduoda šifkortes ir siūnėlame pin-
gais i visas svetlo dalis.
Bankas Valandos: Pamedėlais, se-
retomis, ketvergais ir subatomis nuo
8 rto iki 9 vakaro; nedėlomis, utar-
ninkais ir pėnyčiomis nuo 8 rto iki
6 vakaro.

"INKVIZICIJA"
Yra tai svarbi knyga. Joje telpa
nevien inkvizicijos, bet ir katalikiš-
kos tikybos istorija. Čia nurodyta
visos bašenybės kryžuočių karių ir
inkvizicijos lauzų, slautusių Europoje
per daugelį šimtmečių ir t. t. ir t. t.
Knyga papuošta su daugelį paveik-
slais. Kaina \$1.00. Tą knygą galite
gauti liktai F. Milašauskio knygyne,
adresuojant:

F. Milašauskis,
25 Second St., So. Boston, Mass.

"DRAUGAS"
Lietuvių Katalikų Sąvaltinis Laiskraštis
"Draugas" nandarbininkų skaičiūje
yra rimčiausieji ir žymiausieji Lietu-
vių veikėjai i rašytojai. Jame pa-
duodama daug žinių iš draugų ir vi-
somenės judėjimo. Visi dienas kiau-
smai yra svarstomi "Draugo" ir teisin-
gais.

Prenumerata Amerikoje \$2.00 me-
tams, \$1.00 pusel metų. Kitose šaly-
se \$3.00 metams, \$1.50 pusel metų.

Paziūrėjimui siūnėlame vienas nu-
meris veltui. Adresuokite:
DRAUGAS PUBLISHING CO.
1200 W. 46th St., Chicago, Ill.

PILNAI DARBO VISIEMS.

Kodėl es nenaudingi, jeigu su ma-
žais iškašais gali išmokyti gerą ama-
tų, kur tik tinka ten gali darbu tu-
rėti ir būti pats ant savęs ponu. Iš-
mokės barzadkutyti, busi liuosna
visoj pasauli. Išsakykite—o gausite
visas smulkmenas dovanai. Noso-
koff'o Barber, Hairdressing ir Mani-
curing Mokykla, 1202 Penn ave., Pitts-
burg, Pa. Seniausi ir atskandūsiai
mokykla apielinkėje. Pasiklausk ži-
nančių.

Mes duodame visokius darbus ju-
laškantiems.

PETRAS VAITEKUNAS
Vazinėjo šiomis dienomis po apie
Makę Spring Valley, Kewanee ir Mo-
line, Ill. Pas jį galite užrašyti "Lietu-
va" ir kasdieninę "Amerikos Lietu-
vų" ir užsiimkėti prenumeratą.

Naujas Išradimas—Spyna be Rakto
Nereikia rakto naštios—nėra
ka noli pamesti.

Mūsų naujo išradimo be-
raktinis spyna yra padary-
tos ant nepašalinamų pa-
matų ir yra taip saugios kaip
Bankinis Uždara. Nusip-
kęs mūsų naujo išradimo be-
raktinę spyną įsijusi saugiai
nėra kad palicomą pristaty-
tum prie savo uždara, nes jos
kitas jokia būda negalės at-
kylti kaip tik jį. Nelaukdamas
pareiklausk savo mūsų piln-
tų šviesų aprašymo su paviršiniais, nusiteis-
džioje, kaip tvirtai ir saugiai jos yra padary-
tos ir pėcios. Už praplatinimą mūsų naujo iš-
radimo be raktinę spyną duodame didelę ver-
tę dovaną. Klausk išlygų.
Laisva rašyti ir tikrinti išdėmį markį atskirai.
Adresuokite šitaip:
SECURITY PADLOCK CO.
648 W. 31st St. Dept. A. Chicago, Ill.

LIGONIO ŠEIMYBOS PADĖJIMAS JEI JISAI NEPRISULI PRIE
S. L. A.
Visi lietuviai rašykites prie Susivienijimo Lietuvių
Amerikoje kur galite apsaugoti savo gyvastį ant \$150 iki
\$1000 ir priegtam, mokėdami po 30 c. i mėnesį, gaunate
iš S. L. A. po \$6.00 i savaitę pašalpos ligoje.
Reikalaudami informacijų, kreipkitės šiuo adresu:
A. B. STRIMAITIS, S.L.A. Sekr.
307 W. 30th St., New York City.

Dabar Jau Galima
Atvažiuot iš Lietuvos
ir i Lietuvą.
Šifkortes atvažiuoti iš Archan-
gelsko i Chicago kaštuoja \$71.00
Išvažiuoti iš Chicago i Petro-
gradą (Peterburgą) \$64.60
Kelionė ima tik 13 dienų per
vandenį.
Šifkortes ir pasportus gausite
A. Olszewskio Bankoje
3252 So. Halsted St Chicago.

Rašomos Mašinos.
Pigiausios ir geria-
usios rašomos maši-
nos (typewriters)
"New American" už
\$10.00.
Jeigu nori turėti dru-
tą, pigią ir gerą rašo-
mą mašiną, tai perk
"New American," o ne
sigalstet.
"New American" ra-
šo taip gražiai, kaip
mašina, pirktą už \$100.
Jos sistema taip pa-
prasta, kad kiekvienas,
paėmęs ją i savo ran-
kas, iš pirmo sykio su-
pranta, kaip su ja ra-
šyti.
Katalogą rašomųjų
mašinų ir visokių kny-
gų prisiūnėlame uždyk.
Agentams ir perkupčiams, perkant kelias mašinas, duodam gerą
nuosimtį.
Reikalaudami adresuokite šitaip:
LIETUVA PUBLISHING CO.,
3252 So. Halsted str., Chicago, Ill.

VYRIŠKŲ DRABUŽIŲ PIGUMAS!
Mes neesame bankieriai, bet mes gvarantuojame Tamstai suče-
dymą 50% ant Tamstos pinigų, nusiperkant sau drabužius pas mus. Vy-
rams ir vaikams padarome ant orderio naujus siutus nuo \$30.00 iki
\$50.00 už pusę kainos. Truputėlį nešiotus nuo \$25.00 iki \$60.00 ant
orderio darytus siutus parduodame po \$5.00 ir brangiau.
Naujas ir truputėlį dėvėtas kelnės nuo \$1.00 ir brangiau.
Valkų siutai \$2.50 iki \$7.50.
Skrynės ir valyzai.
S. GORDON,
1415 SOUTH HALSTED STREET CHICAGO, ILL.
Štoras atdaras kasdien ir vakarais iki 9 val. Subatomis estf
atdaras iki 11 val. vakare. Nedėlomis—iki 6 val. vakare.

LIETUVIŲ ŽEMĖS KORPORACIJA
Pasiluo apbrėžtuotą skaičių savo šerų—lietuviams, norintiems įdėti pi-
nigus i tą korporaciją. Šero kaina \$10, suma gali but ištraukta trumpa-
me laike. Ukėms žemių reikalaujama dauginasi ir šerų kaina greitame lai-
ke pakils. Ši korporacija užsiima su pirkinėjimu ir pardavimu ukų ir že-
mės, setingasi pastumėti priešin lietuvių kolonizavimosi ir jai bus ma-
lonu suteikti kiekvienam reikalingus nurodymus kaslink pirkimo šerų ar-
ba ukų.
UNITED LAND & INVESTMENT COMPANY
127 N. Dearborn St., Room 808 Chicago, Ill.

PINIGAI
Geriausiai, greičiausiai ir
pigiausiai
Persiūnėla Pinigus i Lietu-
vą-Rusiją ir visas da-
lis svetlo ir parduoda
šifkortes
A. OLSZEWSKIO BANKA
3252 South Halsted St
CHICAGO, ILL

Teleskopai ir Stereoskopai.

Jei nori savo namuose
linksmi praleisti laiką ir
pamatyti svetimų žemių
miestus, gražiausius dar-
žus, sodus ir pulkiausius
viso svetlo vietas, tai nu-
sipirk Teleskopą su stere-
oskopais (5 serijos, 174 vi-
sokle pavelsiai) už pačią
pigiausią kainą—\$3.20.
Vieno Teleskopo kaina 75c., o 5 serijų \$3.45, bet perkant sykiu,
parduodam viską už \$3.20.
Katalogą Teleskopų, Stereoskopų ir visokių knygų prisiūnėlame
uždyk.
Reikalaudami adresuokite šitaip:
LIETUVA PUBLISHING CO.,
3252 So. Halsted str., Chicago, Ill.

DIDŽIAUSIS
Amerikoj "LIETUVOS" Knygynas.
"LIETUVOS" IŠLEISTOS KNYGOS:
2116 ŽODYNAS Lietuviškai-Angliškos kalbos, 439 pusl.\$2.00
Kietais audimo aparais2.50
2117 ŽODYNAS Angliškai-Lietuviškos kalbos, 835 pusl.3.00
Gražiais "Half Morocco" skuros aparais4.00
2118 ŽODYNAS Lietuviškai-Angliškas ir Angliškai-Lietuviškos
kalbų vienoje knygoje. Formatas ir aparai tokie kaip
No. 2117. Pust. 1274.6.00
2119 ŽODYNAS. Tas pats kaip No. 2118, tik aparatas pilnai
(Full Morocco) brangia Morocco skura7.00

1192 Geografija arba žemės Aprašymas.\$2.00
Aparatas2.50
1199 Išsivystymas Vaisius Gyvųjų.1.10
1201 Iš Kur Atsirado Mūsų Naminių Gyvulių.2.20
1218 Kada ir Kokiu Būdu Svetas Susivėrė3.35
1219 Kada ir Kokiu Būdu Gali Svetas Pasibaigti?3.50
Aparatas5.00
1220 Kaip Gyvena Augmesys?3.35
1221 Kiek Senovės Graikai ir Romėnai2.20
1250 Nematomi Priešai ir Draugai Žmonių.3.30
1256 Oras, Vėduo, Šviesa ir Siluma.4.40
1261 Paėjimas Organiskio Svetlo.3.35
1271 Senų Gadybių Išnykė Gyvi Sutvėrimai.1.00
Aparatas1.25
1290 Žvėrys ir žmogus. \$1.00. Aparatas1.25
1311 Alinija. Lugal iš istorijos Airijos.1.15
1335 Chinija. Iš istorijos Chinų.3.35
1349 Etnologija arba mokslas apie žemės Tautas.2.00
Aparatas2.50
1358 Gadyne šliktos Viespatavimo Lietuvoje.1.50
Aparatas1.50
1360 Gyvenimo Mokykla. \$1.25. Aparatas2.00
1380 Istorija Abela. Tomas I. \$1.00. Aparatas1.25
1382 Istorija Suvenytų Valstijų Šiaurinės Amerikos.1.00
Aparatas1.25
1383 Istorija Chicago Lietuvių. \$1.00. Aparatas1.50
1386 Iš Muzikos Srities.1.10
1387 Iš Mano Atsiminimų. 75c. Aparatas1.00
1419 Kultura ir Spauda.4.45
1428 Lenkai Lietuvoje.1.50
1435 Lietuvių Pratevėl Mažoje Azijoje.1.50
1480 Rašto Istorija. \$1.00. Aparatas1.25
1510 Tikėjimų Istorija. Aparatas5.00
1511 Trumpa Senovės Istorija. \$1.00. Aparatas1.25
1600 Apie Turtų Išdirbimą.3.35
1605 Aukos Karės Dievui.1.10
1660 Kaip žmonės su Ponais Kovojo?1.10
1668 Ko Mums Reikia Pirmiausia?1.10
1680 Labdarybė Pirmiaus ir Dabar.2.20
1690 Moteris ir Jos Vieta Žmonijoje.1.10
1709 Priedelis prie Lietuviškojo Klausimo.1.10
1730 Tautiškos Politikos Knygynėlis.1.10
1863 Auginimas ir Maitinimas Mažų Kudių.1.10
1884 Dėvėla ir Alkoholis.1.10
1900 Higiena. Daktariška Knygėlė.3.35
1954 Pamatas Visokiui Reformui.3.30
2001 Angliškos Kalbos Vadovėlis.2.75
2038 Kaip Rašyti Laiskus, Lietuviškoje ir Angliškoje Kalbose.2.50
Aparatas3.00
2055 Lithuanian Self-Instruction.1.50
2084 Rankvedis Angliškos Kalbos. \$1.25. Aparatas1.50
2085 Rankvedis Gramatų Rašymui.3.35
2131 Arithmetika. Knyga išsismokiniui Rokundų.2.25
2241 Gamtos Pajėgos. 50c. Aparatas7.50
2266 Koks Privalo Buti Valkų Auginimas?2.20
2389 Žinytas. Knyga žinių. \$1.50. Aparatas2.00
2401 Deklamacija ir Sceniskoji Mimika.1.10
2458 Tikri Juokai. Lietuvių Pasilinksminimai.1.50
2496 Lietuviškas Samnykas. 50c. Aparatas7.00
2506 Naujas Pilnas Orakulas. \$2.50. Druosose apdaruose.3.00
2515 Paslaptys Magijos bei Spiritizmo.5.00
2532 Svetlo Pabaiga.1.10
2558 Kalendorius "Lietuva" 1896 metams.0.05
2617 Tikyba ar Mokslas?0.05
2629 Žydų Likimas Gudijoje.5.00
2590 Danguis Augstumas ir žmogaus Senumas.1.15
2593 Dievas, Danguis ir Pragasas.1.10
2596 Gyvenimas šv. Tėvo Popiežiaus Benedikto IX.2.25
2626 Vaisės Kristaus pas Popiežių.0.05

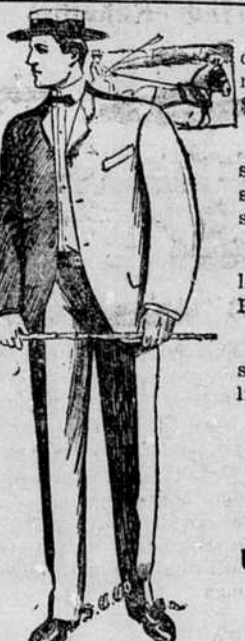
NB. Ant sekančių knygų perkupčiams duodame tokį pat rabatą,
kaip ir ant "Lietuvos" išleistių.
128 Iš Gyvenimo Samojdy.1.10
266 Olga Liubotavičiūtė.1.10
296 Po Prėdama Sventenybės.2.25
825 Patkula. Politiska tragedija.2.20
1274 Spėka ir Madega. \$1.50. Aparatas1.50
1988 Tikras Žemėlinis Gyvenimas.2.00
2120 Žodynelis. Angliškai-Lietuviškas.3.30
2191 Trumpa Geografija.2.25

MAŽI AUKSO ALTORELIAI.
2901 Mažas Aukso Altoreliai.50
2902 " " " "60
2903 " " " "1.00
2904 " " " "1.25
2905 " " " "1.00
2906 " " " "1.50
2907 " " " "1.75
Taipogi "Lietuvos" Knygyne randasi visokios svetimų
spaudų Lietuviškos Knygos, išleistos Amerikoje ir Europoje.
Agentams ir perkupčiams duodame gerą nuosimtį.
Reikalaudami Katalogo, kurį prisiūnėlame uždyk, arba
siųsdami užsakymą ir pinigais, adresuokite šitaip:
LIETUVA PUBLISHING CO.
A. OLSZEWSKI, Pres.
3252 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

Didžiausia Lietuviška Naminių Rakandų
(Furniture) Krautuvė Chicagoje.

Rudens laikas artinasi, su juomi ir šaltis; mūsų krautuvė
yra aprūpinta geriausiais ir gražiausiais pečiais.
Apsildymui kambarių, keleriopos rūšies pečiai didžiausia-
me pasirinkime. Taippat kepimui bei virimui pečiai iš ge-
riausių šios šalies fabriky, gvarantuojami gerai kepti.
Ypatingą atydą atkreipiame visų reikalaujančių pečiaus
i mūsų sujungtą (combination) pečių, kuriame galima vien-
kart kepti ir virti su anglimis ir gazu, tame pačiame pečiuje,
tuomi pat laiku. Dideliai parankus pečius, kiekviename-rei-
kale, užimantis tik vieno pečiaus vietą, geras žiemai ir vasa-
rai. Kaina mažai augstesnė už paprastą gerą anglimis ku-
renamą pečių.
Kudikiams vežimėlius (Baby Carriages) ir ledaunes (Ice
Box) dabar parduodame pigiaus negu patį už juos mokėjo-
me; nenorime, kad mums ateinančiai vasarai užsiliktų. Da-
bar pasinaudokite, tai sutaupysite keliolika doliarų.
Vieną kartą pas mus pirkęs visuomet pasilieka mūsų kos-
tumeriu, kadangi mės kiekvieną užganėdiname greitai patar-
navimu ir geriausios rūšies tavoru.
Reikalaujantiems parduodame lengvais savaitiniais bei
mėnesiniais išmokėjimais.

Krautuvė atidaryta vakarais;
U tarninkais, Ketvergais ir Subatoms.
South Halsted Furniture House
Telephone Drover 700
3224 So. Halsted St. Chicago.

SIUTA \$4.95

150 siutų visokių spalvų buvo par-
duodami po 10, 15, 16.50 ir 18 doli-
arių. Dabar parduodame tiktai po
\$4.95.
Proga kožnam gauti beveik dykai
siutą. Nepraleiskite šitos progos! Pa-
siskubinkite, kol yra dar geras pa-
sitrinkimas.
Taipogi turime pilną eilę rudeninių,
labai puikių ir dailiai padarytų siutų.
Prekės nuo 15 iki 30 doliarų.
Mūsų krautuvėje gausi apredalus
sulyg vėliausios mados. Pas mus ga-
lima gauti visokių vyriškų apredalų.

Štoras Atdaras
Vakarais
U tarninke, Ketverge, Su-
batoj, Nedėlomis
ligi pietų.
Bridgeport Clothing Co.
3246-3248 So. Halsted St. Chicago, Ill.

Bell **System**

Ar Jūs Norite Perkraustyti
Savo Telefoną?
Jeigu jūs šį rudenį žadate permaitinti sa-
vo gyvenimo ar biznio vietą, tai neatidė-
liokite su įsakymu perkraustyti jūsų te-
lefoną.

Trisdešimties Dienų Nota
yra reikalinga perkraustymams, kurie tu-
ri buti padaryti tarp rugsėjo 15 d. ir spalio
15 d.

Pašaukite Official 100
(Uždyk)
Patefonuok savo persikraustymo orde-
rį dabar.

Chicago Telephone Company
Bell Telephone Building
Commercial Department
9mial 100

